

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Novembre 2001 - 2a. època - no. 12 - Revista Quatrimestral - 300 ptes.

Tema Central: ELS JOVES

L'entrevista: Entregirats

Patrimoni:
Les esglésies de la Vall (II)

**En marxa la nova ronda
urbana Mas Ventós**

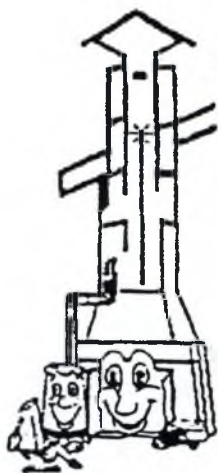

FORTUNA
J O Y E R I A

Empresa líder en venda directa de Joieria, amb 50 anys d'experiència al sector, busca venedores a la zona de Camprodon per ampliar el seu equip comercial.

- Contracte mercantil o contracte amb S.S.
- Mostrari a càrrec de l'empresa.

Interessades truqueu a la Sra. Ma. Rosa - Tel. 650 300 530 - 629 309 616

Per **8.700** ptes.
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

TOT EN SERVEI DE NETEJA! DE GIRONA ANEM A TOT ARREU

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227

Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 61

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

Camp Rodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Novembre 2001, 2a. època, n. 12
Revista Quatrimestral - 300 ptes.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Silvia Planas,
Núria Mayà, Pep Saraia,
Oriol Molas, Joan Anglada,
Joan Busquets, Manel Guitart,
Ariadna Romans, Jaume Puigmal.

COL·LABORADORS:

Joan Vila, Manel Pujol, Joan Solà,
Martí Magret, Carlota E. Auguet,
Enric Truñó, Francesc Vila.

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ:

Marià Anglada.
DIBUIXOS: Titot (La Xinxeta)

FOTOGRAFIA:

Boi, Pep Saraia,
Fotografia Coma, Joan Vila,
Enric Sánchez

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col·laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

Aquest número del Camp Rodó va de "Joves". Ja som a la tardor, l'estiu és lluny, i som conscients que potser seria més adequat parlar d'una "edat més madura". Però, tant se val, ja fa temps que teníem pendent aquesta cita amb el jovent i és temps de parlar de la "moguda" que aquest estimat, petit, verd, bonic i cada vegada menys tranquil poble pateix durant els mesos de juliol i agost, a les nits, i a causa, en moltes ocasions, d'aquests joves que ens ocupen (amb c i amb tot el bon sentit de la paraula) ara tota la revista.

Ser jove vol dir ser de l'estiu. Res de primaveres, i de comptar els anys per les estacions de les flors. Res de temps intermitjos, de trànsit o d'*impasse*. L'edat dels joves és, sens dubte, l'edat daurada, l'etapa meravellosa, el temps de les flors i les violes... o potser no tant?

Perquè ser jove vol dir sentir de veritat, sense cursileries i sense rancúnies amagades, tota la força de viure, totes les ganes de riure, i trobar-se per menys de res amb els peus a punt per ballar qualsevol cosa i per qualsevol cosa, i amb els llavis llestos per riure, per opinar, per beure i per mirar, per dir o per desdir tot el que calgui i més, si es pot.

Però ser jove també vol dir tenir maldecaps diversos, preocupar-se pel que passarà demà o pel que ja passa avui, barallar-se a vegades amb aquells que volen marcar i decidir la vida per tu, intentar trobar el teu caminet, que no sempre és fàcil, plorar si cal per amors tot just encetats i perduts ja indefectiblement, per causes diverses, tristes o no tant, i patir per temes, coses i problemes que afecten tant els que són joves com els que ja fa temps que no ho són.

Als que som darrera de totes aquestes pàgines, ens agrada molt, poder parlar dels joves. I ho volem fer sense intencionalitat, sense moralina, sense mirar ningú des de dalt, ni tampoc des de baix. Per això, hem farcit aquest número amb entrevistes, hem recollit expressions i parers de molta gent, i hem convidat a una ploma que recorda, amb tranquil·litat serena i amb emoció continguda, el seu propi temps de "joventut camprodonina", un temps del que no fa pas, no us penseu, tants anys. Els articles d'opinió també tracten el mateix tema, recollint aventures dels joves d'abans, o expressant opinions sobre els d'avui.

Tot plegat, ens sembla que en el número del Camp Rodó que teniu a les mans hi queda prou ben reflectit que, sobretot, i abans de res més, no hi ha una fórmula màgica per a "ser jove" ni tampoc una manera explícita, genèrica i absoluta de ser-ho. Que no és una moda que depengui dels temps. Que els joves són, gràcies als déus i a la vida, molts i diversos, diferents i interessants tots a la seva manera, i que no ens toca pas a nosaltres (i no creiem que li toqui a ningú), de jutjar el com viuen, ni el per què viuen així.

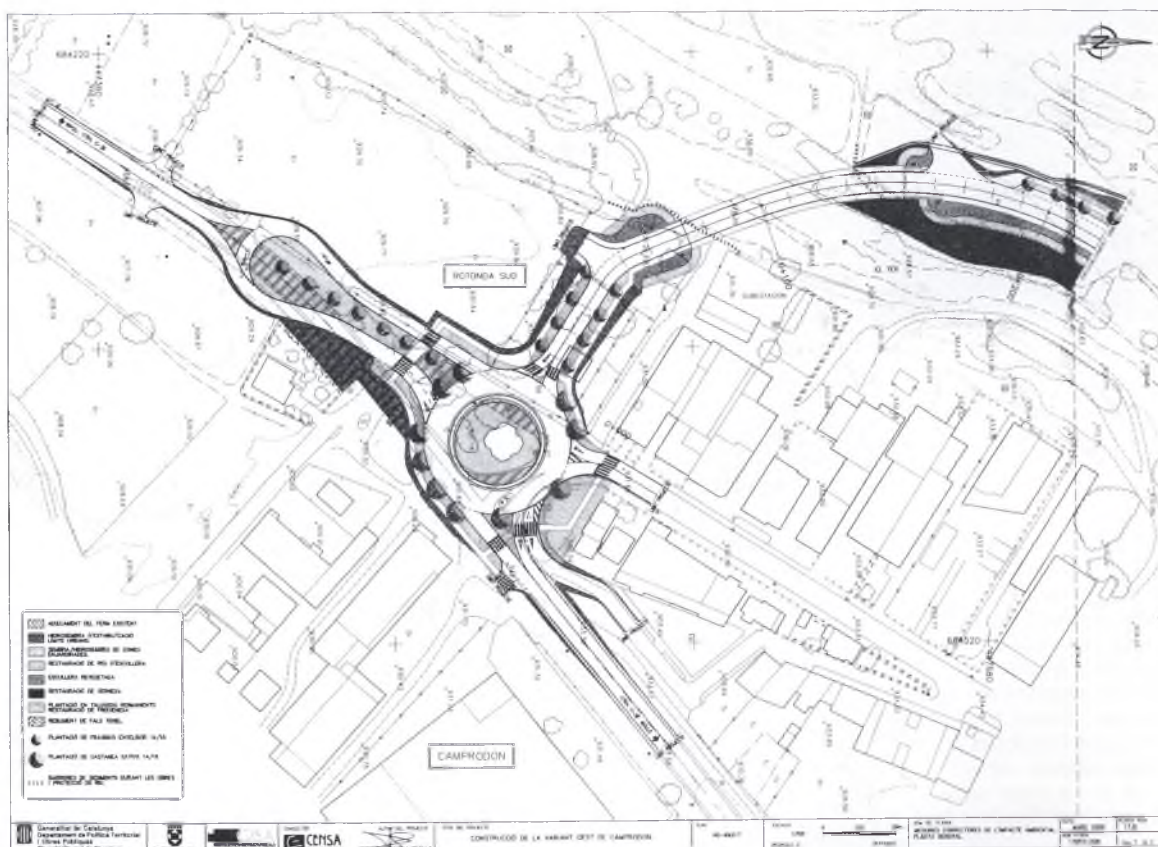
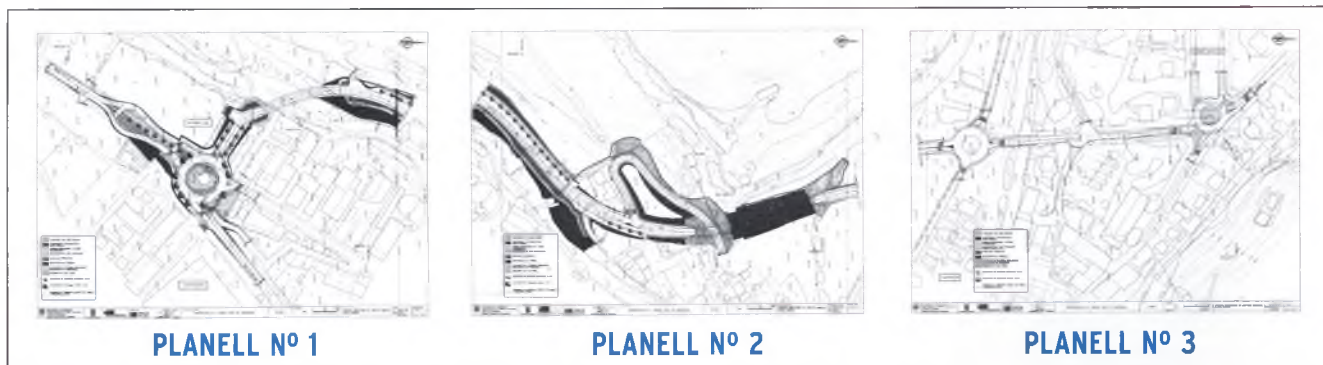
Perquè donar consells és molt fàcil, però posar-se a la pell dels altres ja no ho és tant. L'experiència sàvia dels anys, de l'edat madura, és molt útil, certament, i necessària, també. Però ningú no és prou perfecte, ningú no està prou format, ningú no ha assolit tanta veritat absoluta que no pugui aprofitar, necessitar, i fins i tot desitjar, les experiències o les paraules que poden dir, fer, i aportar els joves, aquesta colla de desconeguts als que, tantes vegades, la gent fa massa poc cas. Serà només enveja? o es tracta de trista nostàlgia del temps perdut?

Aprofitem doncs que parlem dels joves, entre els quals tots hi podem ser comptats si parlem en termes de l'edat de l'ànima, i fem-nos ressò de l'esperit tradicionalment adjudicat a la gent de poca edat, aquell esperit lliure, somiador, tolerant, obert i rialler que tots i totes tenim, hem tingut o hauríem de voler tenir. Així, aquest Camp Rodó vol ser un crit a la tolerància, al respecte, a la voluntat i a la necessitat d'aprendre dels altres, de saber-ne respectar la diferència, d'entendre que el món és molt gran i que hi ha moltes maneres de viure'l i de veure'l... i tot això, en un moment de trista crisi per aquesta civilització que diem que és "humana", en un moment en el qual la violència es justifica i es legalitza, la divergència és vista com un perill, la misèria com un defecte i una inferioritat, el dolor com un mal menor que els toca patir a uns quants; un moment en què moltes llàgrimes són molt falses, i la supèrbia ens encega fins a fer-nos creure, massa sovint, que només nosaltres (siguem qui siguem) estem en possessió de la veritat. I que és, aquesta, una veritat absoluta i factible de ser imposada.

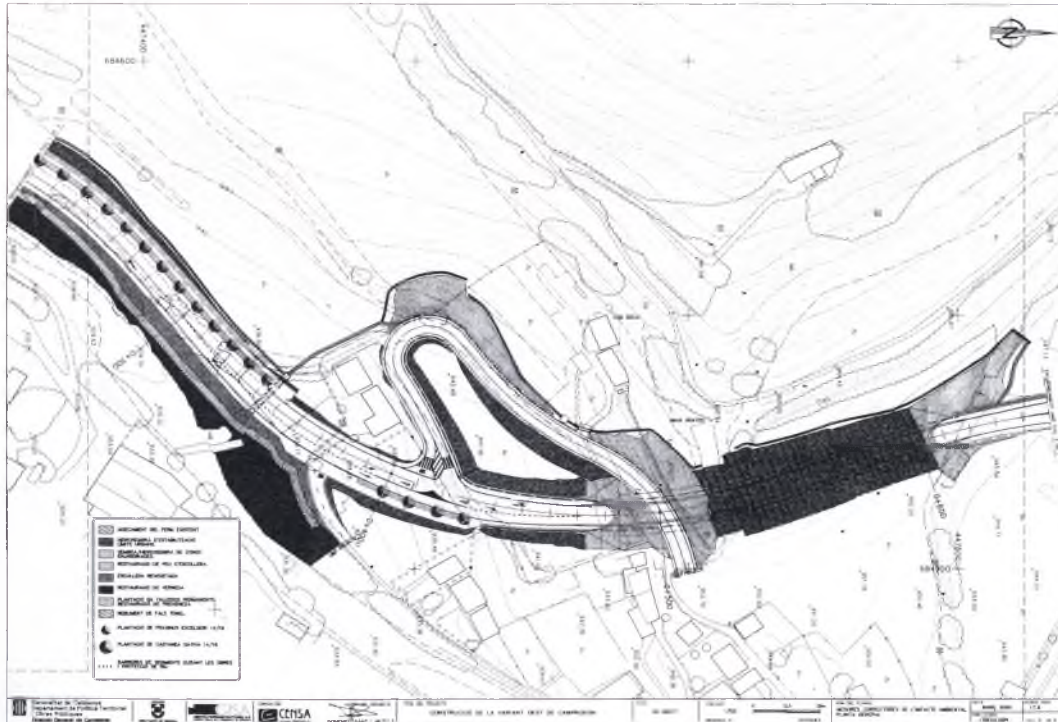
Finalitzen els tràmits administratius de la nova ronda urbana de Camprodon

Un dels projectes més ambiciosos de l'ajuntament de Camprodon, la futura nova ronda urbana, ja ha superat tots els tràmits administratius i ara es troba en fase de licitació. Amb aquesta obra es descongestionarà

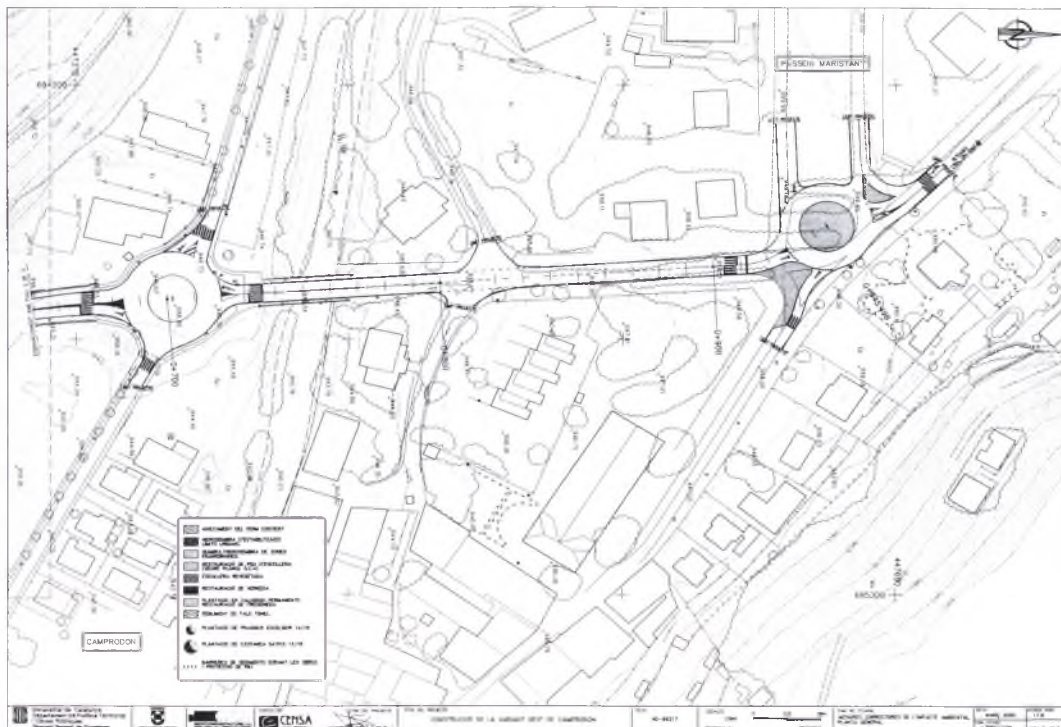
el trànsit de vehicles al nucli antic de la vila. Seguint el calendari marcat des del principi pel consistori, es preveu poder adjudicar l'obra a finals d'any i executar-la dins dels nou primers mesos de l'any 2002.

PLANELL Nº 1. Els treballs de la nova Ronda s'inicien abans d'arribar al Pla de Sant Ramon on unes zones verdes separen el trànsit en dues direccions ben diferenciades. A continuació s'entra en una gran rotonda que distribueix les diferents circulacions possibles: Camprodon Nord-Molló, Crta. Sant Joan i Ronda Urbana-Maristany. Al centre d'aquesta rotonda hi ha l'oficina de turisme de la Vall. La Ronda continua fins el riu Ter i el creua mitjançant un pont que porta a la zona d'Enllà Ter.

PLANELL Nº 2. La Ronda discorre per la zona d'Enllà Ter amb cota baixa, a tocar el riu per evitar desmunts de terres, i per aconseguir que amb les obres de la Ronda es facin les proteccions del riu. La Ronda rep el tractament de via urbana ja que té voreres a cada cantó, així com zona arbrada i aparcament. A l'alçada de l'antiga casa Mas Ventós es discorre per un fals túnel que minimitza l'impacte ambiental de l'obra. Poc abans d'arribar a aquest fals túnel neix una zona de serveis (aparcaments, zona de pícnic, una font...).

PLANELL Nº 3. La sortida del fals túnel enllaça amb la zona de la Forcarà, mitjançant la rotonda avui existent en aquest sector, i travessant novament el Ter pel pont actual. Aquesta rotonda, que enllaçarà amb la rotonda del Maristany, ho farà per l'actual vial que passarà, aleshores, a tenir dues direccions. La rotonda del Maristany, per tant, es conserva i passarà a tenir funcions de distribució de trànsit.

Modificades les ordenances fiscals en euros

En la darrera sessió plenària, es va acordar modificar els tributs i preus públics en euros, aplicant un augment mitjà del 3,4% en funció de l'augment del cost de la vida. Pel que fa a les escombraries s'han pujat un 8%, percentatge calculat a partir de la previsió de costos del Consell Comarcal. En el cas de l'IBI, es manté el coeficient i s'apliquen els barems acordats per l'Estat. D'altra banda i continuant amb la línia de descomptes o reduccions segueixen gaudint d'importants beneficis les activitats econòmiques de nova creació, els jubilats i les famílies nombroses. A més, per aquest últim grup s'ha acordat reduir en un 25% el preu dels abonaments de la piscina municipal.

Acabat el dipòsit d'aigua de Rocabruna

Han finalitzat els treballs per la construcció d'un dipòsit d'aigua potable a Rocabruna. Amb aquesta obra s'aconsegueix millorar el subministrament i cabdal d'aigua als veïns. Actualment els veïns i l'Ajuntament estan en converses per tal de completar l'obra amb l'arranjament del sistema de distribució d'aigua a les cases.

Pavimentació del camí del Sitjar i Resclusanys

Ja s'han finalitzat els treballs per la pavimentació del camí del Sitjar i Resclusanys al terme municipal de Camprodon. Aquest indret ha vist així millorades les seves comunicacions i el camí d'accés al terme municipal d'Oix. Aquesta obra, amb un cost de 10.264.725 pessetes, ha estat realitzada per l'empresa Martí de Ribes de Freser.

GIMNÀS
CLUB
CAMPRODON

Us oferim els serveis de:

- ✓ Sala de musculació i fitness
- ✓ Cardiovascular
- ✓ Aeròbic
- ✓ Ballet Contemporani

- ✓ Tae-k-wondo
- ✓ Psicomotricitat
- ✓ Gimnàstica de manteniment
- ✓ Solàrium
- ✓ Sauna finlandesa

Pg. Maristany, 3 • Tel.: 972 74 05 27 • Camprodon (Girona)

Nou passadís a la riera de Beget

Amb la finalitat de facilitar les comunicacions als veïns de l'altra costat de la Riera de Beget s'ha construït un passadís. L'obra que afecta a veïns de Camprodon i Montagut, ha estat finançada pels dos ajuntaments i amb una subvenció del consorci de l'Alta Garrotxa.

Foto: Boi.

Aprovat el projecte d'urbanització del nou polígon industrial

Amb l'aprovació, en el darrer ple, del projecte industrial de la zona de les Rocasses s'han acomplert els darrers tràmits per tal de poder oferir un espai de més de 17 mil metres quadrats de terreny, enfront de la betzinera de Camprodon, per acollir un nou polígon industrial. Aquests terrenys es convertiran en breu en 7 parcel·les d'entre 1000 a 2000 m² que donaran cabuda, aproximadament, a 15 noves indústries.

El projecte, dissenyat per unificar façanes, compta amb un espai de 2000 m² destinats a zona verda i preveu la creació de 40 places de pàrquing.

Les obres, que es començaran ben aviat, complementaran l'oferta de sòl industrial que s'ha d'ampliar amb l'espai reservat a l'altra banda del riu Ter on s'ha d'ubicar la nova factoria de galetes Birba.

Actuacions a la Colònia

Foto: Boi.

En aquest segon semestre de l'any s'han realitzat diferents obres de rehabilitació i millora en el sector de la Colònia Estebanell. Pel que fa al centre escolar s'han realitzat treballs de millora que han consistit en canviar les finestres per tal d'assegurar-ne l'aïllament i l'arranjament del teulat de la part posterior, força deteriorat, per tal de poder habilitar més espai d'usos pel centre.

D'altra banda, i per completar l'obra del canal, s'ha cobert la bassa de l'entrada de la central, tapant així aquest tram i col·locant-hi una barana.

Bac de Sant Pere, s/n
17867 Camprodon

RESTAURANT

Bac de Sant Pere

Tel.: 972 74 07 01

Dimarts tancat

El Síndic de Greuges fa de mediador entre la Generalitat i l'ajuntament de Camprodon en la problemàtica d'interferències a l'espai radioelèctric

Des de fa un any i mig, i a causa de la posada en marxa de 4 reemissors de Catalunya Ràdio, que l'ajuntament de Camprodon s'ha trobat sense serveis municipals d'emergència. Després de diverses gestions infructuoses, l'Ajuntament ha optat per deixar-ho tot en mans del Síndic de Greuges.

El Síndic ha adreçat una carta a l'alcalde assenyalant que «l'afectació a la xarxa d'ADF pot comportar, especialment en aquesta època de l'any una situació de desatenció en moments de risc, que considerem que va més

enllà del tolerable». A més, s'informa que ho posen en coneixement del departament de Presidència. D'altra banda, l'Ajuntament ha enviat tota la documentació al responsable del Consell d'Audiovisuals de Catalunya, el Sr. Francesc Codina i Castillo, perquè adopti les mesures necessàries per tal d'impedir aquestes interferències.

Ara com ara, i com a mesura transitòria, els serveis municipals s'han vist obligats a comunicar-se per mòbil malgrat la deficient cobertura.

L'ajuntament de Camprodon demana a Ensenyament inversió per al 2002

L'ajuntament de Camprodon va acordar sol·licitar al departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya que s'inclouï el centre escolar Dr. Robert en el programa d'ajuts RAM-2002. Aquest programa destina ajuts econòmics per la millora o reforma d'infraestructures en el centres docents catalans. Aquesta petició preveu la substitució i millora de la xarxa elèctrica del centre, l'arranjament de la part de fusteria (en molts llocs originària dels anys 30) i de teulat, on sovintegen els gototers.

A més a més, gràcies a una subvenció d'Ensenyament i a una aportació municipal, durant el passat mes d'agost es van pintar les façanes del centre i es van fer millores a la cuina.

Inaugurat el complex lúdic de la Mare de la Font

Crear aparcaments i zones de lleure ha estat, des de sempre, un dels objectius prioritaris de l'ajuntament de Camprodon. Amb la inauguració del complex lúdic de la zona de la Mare de la Font, s'ha vist acomplerta una d'aquestes prioritats.

L'acte d'inauguració, durant les festes de Sant Patllari, va ser presidit pel Director General d'Administració Local, Ramon Espadalé, i el delegat del Govern a Girona, Carles Llorens, a més d'altres representants de la vida política i cultural de la vila.

Aquesta obra de reestructuració de la Mare de la Font ha servit per crear un espai de lleure en el qual hi ha zones de pícnic, noves places de pàrquing i una àrea de jocs amb equipaments infantils. Una zona que ja ha estat molt utilitzada des d'aquest estiu.

Recta final per a la construcció del nou pavelló de Camprodon

L'ajuntament de Camprodon va aprovar el plec de clàusules administratives pel concurs de les obres de construcció del nou Pavelló Municipal d'Esports. Aquest era el darrer tràmit administratiu i el primer per l'inici de les obres, que ara es troben en fase de licitació. El nou complex esportiu, que enllaçarà els actuals vestidors del camp de futbol amb la façana del nou edifici, ha estat projectat tenint en compte les diferents entitats esportives que hi ha a la vila i aprofitant el desnivell del terreny.

La Diputació de Girona subvencionarà millores en una entrada de Camprodon

L'ajuntament de Camprodon signarà un conveni amb la Diputació de Girona per tal d'obtenir una subvenció de 7.700.000 pessetes que els permeti realitzar obres de millora a la carretera Gi-V-5264, que va d'aquest municipi a Setcases.

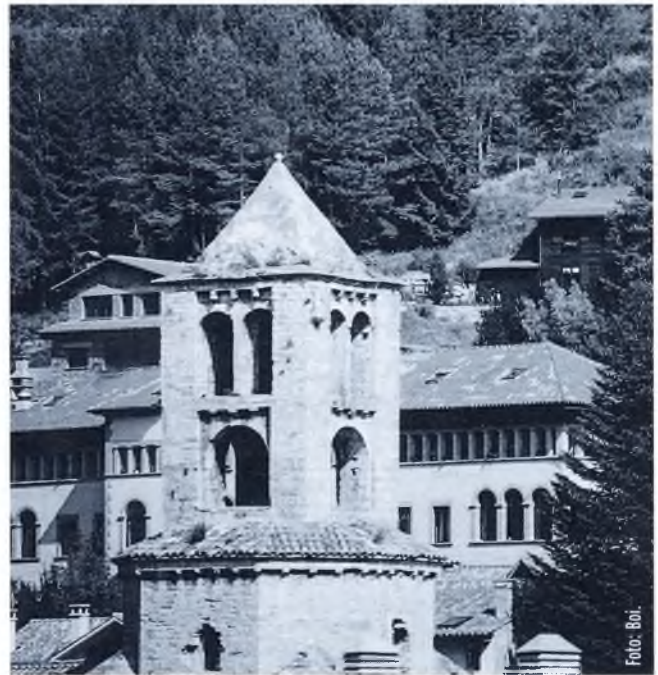
El conveni permetrà la creació, a mà dreta d'aquesta via en direcció a Llanars, d'uns 400 metres de vorera i el canalitzat i tapat d'un marge situat en un revolt on sovint s'hi accidenten vehicles. Amb aquesta obra, Camprodon gaudirà d'un millor aspecte dels seus accessos.

També s'ha previst una segona fase en la que es procedirà l'enjardinament i al seu enllumenat.

L'hospital geriàtric disposa de fisioterapeuta

Des de l'octubre, l'hospital geriàtric de Camprodon té contractat un fisioterapeuta a mitja jornada. Aquesta iniciativa, nascuda amb la finalitat d'ampliar serveis i fomentar l'activitat física dels avis, millorarà substancialment la seva qualitat de vida. Així mateix i seguint la normativa que estableix la Generalitat de Catalunya s'ha convocat una plaça per a Director del centre.

D'altra banda, i des de fa temps, dues veïnes de la Vall, la Ma. Rosa Vicente (de Camprodon) i la Rosa Badia (de les Cortades, Llanars), hi van per a exercir tasques de voluntariat. Sempre que les seves obligacions familiars els ho permeten pugen al centre d'avis per fer-los fer diferents activitats i manualitats. Així mateix, l'ADVAC també realitza al llarg de l'any activitats de voluntariat.

Guia per a un bon propietari de gats i gossos

L'ajuntament de Camprodon va repartir, a mitjans d'any, entre els seus veïns un díptic informatiu per als propietaris de gats i gossos. La seva finalitat, és d'ajudar a mantenir els animals de companyia en condicions higièniques i sanitàries adequades i evitar que ocasionin trastorns als camprodonins. La guia recordava l'obligatorietat d'identificar i censar els animals, tràmits que fins el proper 30 de desembre són de caràcter gratuït. Fins aquesta data i per tal que els propietaris regularitzin la situació dels seus gats i gossos es regala fins i tot la placa identificativa.

L'Art Romànic de la Vall de Camprodon (II)

Església de Sant Miquel de SETCASES

Al contrari de la resta d'esglésies, la de Setcases va ser completament modificada, i ja no hi resta cap vestigi del seu temple romànic.

Sant Miquel de Setcases.

Església de LA ROCA DE PALANCA

Entre Llanars i Vilallonga, a l'altre costat del riu, s'hi troba el poble de La Roca, situat dalt d'una penya rocosa que li dona nom. Hi havia

La Roca de Palanca.

hagut un castell que fortificava el lloc, dins el qual hi havia una modesta església romànica.

Encara que difícil de veure, l'església té el seu encant, tant pel seu accés, com per tenir una nau enfonsada a la roca.

Església de SANTA LLÚCIA D'ABELLA

Des de La Roca mateix, s'accedeix a poc més de 1,5 km. al poble d'Abella, situat en una petita vall que s'estén als peus de Serra

Cavallera. En mig del poble, gairebé confonent-se amb la resta de cases, hi ha l'església de **Santa Llúcia**, exemplar modest de romànic.

Encara que es diu que és l'església més antiga de la comarca, sembla que la seva construcció data de finals del segle XII.

L'església és d'una sola nau, de petites dimensions (35 m²), i l'única cosa que la diferencia de les altres cases del poble és el campanar, el qual corona la façana a ponent.

Santa Llúcia d'Abella.

C/ València, 14
Tel. 972 74 00 97

PLANAS

JOIERIA - RELLOTGERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Sant Miquel de Cavallera.

Església de SANT MIQUEL DE CAVALLERA

Entre Camprodon i Ogassa, a la falda sud de la Serra Cavallera, just al seu final i sobre la Colònia Estebanell, es troba el llogarret de Cavallera, amb unes quantes cases de pagès, una casa modernista, la Torre Cavallera i l'església de **Sant Miquel de Cavallera**.

L'església és un exemplar modest de romànic, encara que els edificis que l'envolten la desfiguren una mica. Està situada a llevant. La seva construcció data del segle XII, encara que es va fer al damunt d'una altra del segle XI.

Esglésies de ROCABRUNA i de BEGET

Beget, és un exmunicipi de La Garrotxa que pertany al municipi de Camprodon a partir de l'any 1969. Com a municipi és, doncs,

del Ripollès, però geogràficament pertany a l'alta Garrotxa. El seu terme comprèn el poble de Rocabruna, el lloc de Salarça, el nucli mateix de Beget i la Serra del Bestracà.

Sant Cristòfor de Beget.

Venint de Camprodon, el primer poble que trobem és Rocabruna, on s'hi troba un bon exemplar de senzill romànic. L'església es veu de molt lluny, des del Coll de la Boixeda.

La data de la primera església es remonta a l'any 999. Sobre aquesta edificació s'hi va construir posteriorment els anys 1467 i 1477.

L'església, dedicada a **Sant Feliu de Rocabruna**, és d'una sola nau, amb volta de canó, acabada amb un absis més baix. La porta d'entrada mira al sud i la seva porta conserva el forrellat romànic original. La façana és a ponent i està rematada per un campanar de base quadrada, amb coronació en forma de punxa i amb finestrals dobles.

Arribant al mateix Beget, ens podem deixar embadalir pel descobriment del seu campanar.

Plaça del Carme, 16
17867 CAMPRODON

Bar Canigó

ENTREPANS PER A EMPORTAR Tel. 972 74 06 33

L'església de **Sant Cristòfor de Beget** és un exemplar magnífic d'art romànic, sobri, equilibrat i amb uns voltants que el potencien. La primera documentació data de l'any 979. L'església sorprèn per l'absis, ornamentat amb un elegant finestral, i pel seu campanar de 22 m. d'altura; aquest és de base quadrada i amb quatre pisos. A cada pis i a cada costat hi han obertures, més grans quant més altes estan. Les obertures són senzilla, doble, doble i senzilla, respectivament a cada pis.

La nau té forma de creu llatina, amb una llargada de 21,18 m. i una alçada de 11 m. Al seu interior hi podem trobar una pica baptismal del segle XII, de 1,2 m. de diàmetre, la imatge de la Mare de Déu de la Salut, el retaule d'alabastre i la Majestat.

Sant Valentí de Salarça.

Sant Miquel d'Hortmoier.

La Mare de Déu de la Salut és una talla d'alabastre del segle XIV. El retaule és també gòtic i d'alabastre i representa diverses escenes del cicle nadalenc i de la vida de la Verge.

La peça més important de l'església és la Majestat, en escultura de fusta. El Crist Majestat està vestit amb túnica de mànigues lligada a la cintura, descalç i superposat a la creu. Pesa 110 kg. i medeix 2,17x1,98 m.

En el mateix exmunicipi de Beget, al camí en direcció a Camprodon, hi podem trobar **Sant Valentí de Salarça**, una ermita romànica molt interessant i en un lloc de gran bellesa, enmig d'una roureda.

L'ermita és una obra de la segona meitat del segle XII, amb un absis semicircular i façana a ponent, davant la qual actualment hi ha un porxo i el campanar d'espadanya de

dues obertures. La porta està oberta en aquesta façana de ponent, encara que abans estava situada a la cara sud. L'església fou consagrada l'any 1168.

No gaire lluny de Salarça hi ha l'ermita de **Santa Maria de Bolós**, també romànica encara que completament modificada posteriorment. És documentada a l'any 1017.

Més lluny d'aquí, per la carretera d'Oix, just al peu del Bestracà, encara pertanyent al municipi de Camprodon, hi ha **Sant Andreu de Bestracà**. És una església romànica del segle XII, d'una sola nau acabada amb absis rodó. Té la porta al costat sud i el campanar d'espadanya.

Encara que fora del municipi de Camprodon, hem d'incloure en aquesta relació l'església romànica

**MUSEU
D'AUTÒMATS**

ÚNIC A EUROPA-OFCIS ANTICS

UNA OPCIÓ DIFERENT A CAMPRODON

Referències a Internet: www.guiaro.com
Reconstrucció animada de la vida d'un poble en una altra època amb els seus antics oficis, la seva església, el seu col·legi, la seva granja, ...

Zona del Pla de Sant Ramon - C/ del Mur, 1 • 17867 CAMPRODON (Ripollès)

Tel.: +34 972 13 04 72 - Fax: +34 972 13 04 64

de **Sant Miquel d'Hortmoier**, del segle XI, situada a la Vall d'Hortmoier.

També en aquesta àrea geogràfica hem de mencionar a Monars, l'església de Sant Feliu, avui **Sant Sebastià de Monars**, documentada l'any 1064.

A l'altre costat, hi ha la Vall del Bac, que arrenca de Sant Pau de Segúries. En Josep Girona l'ha batejat com «el Parc del Romànic». Entre Sant Pau i Oix hi podem trobar **Sant Andreu de Porreres, Sant Feliu del Bac, Sant Miquel de la Torre, Santa Maria de Llongarriu, Santa Magdalena del Coll, Sant Martí de Toralles, Sant Miquel de Pera i Sant Llorenç d'Oix**.

Aquesta quantitat d'esglésies romàniques que ens envolten dóna una idea de la importància que va tenir la pelegrinació i l'intercanvi

cultural que això va suposar pel nostre territori. Es pot intuir que en els segles X, XI i XII la intensitat en la vida de la nostra comarca devia ser potent; només així s'explica que hi hagi en aquest espai una mitjana d'**una església romànica cada 4 quilòmetres quadrats**.

Finalment, hem de parlar del Pont Nou de Camprodon i d'altres ponts de la Vall. Tant el **Pont Nou de Camprodon**, com el **pont de Beget** o el **pont del Bolacell**, són ponts construïts el segle XIV. El seu estil és romànic, amb volta rodona, encara que la seva data de construcció els posa en el període gòtic. Altres ponts, com el de Can Solans, el de Can Fumat o el del Coronel, tots ells sobre el riu Ritort, segurament també daten del mateix període.

Text i fotos: Joan Vila

Sant Sebastià de Monars.

MATIOSKA S.L.
EMPRESA DE SERVEIS

- *Jardineria*
- *Construccions*
- *Reparacions*
- *Importació i construcció de cases nòrdiques*

**DEMANI
EL NOSTRE
CATÀLEG !!!**

C/ Bac de Sant Pere, 12
17867 Camprodon
(Girona)
Tel. mòbil: 609 35 48 38
www.matioska.com

FARMÀCIA M. PUJOL SURINACH

**CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA**

**VALÈNCIA, 24
TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON**

Els Joves

Per realitzar un treball de camp sobre el jovent, una feina d'allò més feixuga, tot sigui dit, qui millor que l'Ariadna Romans i en Jaume Puigmal.

Per abordar aquest tema l'han estructurat en cinc apartats: primer han copsat l'opinió dels més menuts fins als més grans sobre el jovent. Després han triat entitats on hi ha involucrats joves per continuar oferint-vos una guia sobre lleure, treball i sortides professionals. Podreu llegir un eix cronològic de fets duts a terme per joves al darrer segle. I per si no n'hi havia prou, l'Ariadna es mulla i fa un article d'opinió personal (no sabem exactament el motiu, però després d'això ha marxat cap a Nicaragua). Que ho gaudiu.

Què opinen dels joves...

Aquest apartat de la revista vol ser un recull d'opinions del que pensen els vilatans sobre els joves. Les frases en negreta corresponen als entrevistadors i entre comes hem escrit les cites textuais. La població s'ha escollit aleatòriament i està classificada en quatre grups segons l'edat.

Recull d'opinions dels més menuts.

La visió general que tenen els nens/es sobre els joves és bastant negativa i fàcilment relacionen la paraula «jove» amb begudes alcohòliques, drogues i tot el que és l'ambient nocturn. En parlar del que no s'accepta dels joves, ràpidament tornàvem als temes citats anteriorment, la nostra sorpresa va ser que en plantejar un m'agrada que els joves...(frase escrita en

sentit positiu) va anar seguida d'algun silenci, més endavant de frases com «treballin», «ajudin a la gent gran» i va ser en convertir-la en condicional que van aparèixer de nou uns «m'agradaria que els joves no s'emborratxessin», «que m'escoltessin»; cal dir que ens va omplir d'esperança sentir un «m'agradaria que els joves fossin feliços»!!! Expressen que el millor de ser jove és una llibertat que

Els joves de nit.

Foto: Sarria.

MENUTS JOVES ADULTS GRANS

defineixen en el fet que «ningú et pot manar», «no has d'anar a dormir aviat» o «pots anar més a la teva». Pels més menuts sempre és difícil argumentar amb autonomia, sortir del pensament egocèntric característic de l'edat. En molts casos per poder parlar amb ells ens hem regit a buscar punts de referència, parlar de germans grans, coneguts i veïns perquè poguessin comprendre el concepte de joventut. En cap moment volem jutjar la seva opinió, agraïm realment haver-les recollit, però ens preguntem quin futur espera a una generació que ben aviat seran en l'etapa que ara defineixen en termes tan negatius. Potser seria interessant que alguna persona els donés una altra visió de la joventut, del què és o podria ser. Si bé no s'ha d'amagar l'ambient nocturn que es viu, també és bo que sàpiguen que els joves tenim el potencial de fer tantes altres coses.

Recull d'opinions dels joves.

En aquest apartat cal esmentar que l'opinió dels més joves (15-20 anys) en molts casos és divergent a la postura dels joves d'edats més avançades.

Ser jove suposa per la gran majoria un seguit de festes i diversions amb el mínim esforç i l'evasió del món laboral. El que seria expressat com a «ganes de divertir-nos, sense preocupacions», «tenim ganes de torrar-nos, sortir de festa, marxar de casa i d'incomplir normes». Si tant es parla de les nits i la festa del nostre poble serà perquè molta gent comparteix aquest ambient nocturn. Una minoria, i no menys important, va més enllà d'aquestes paraules i intenta buscar algun altre sentit a la vida, saben l'etiqueta que porten, però creuen que no els identifica: «es pensen que passem de tot i només volem divertir-nos, però en realitat ens interessem pels problemes socials, busquem que la societat canviï i s'aconsegueixi viure en igualtat d'oportunitats i de drets».

Joves treballant.

El millor de ser jove es valora en poder «viure dia a dia», «aprofitar cada instant», que la vida ja passa prou ràpid, «viure sense compromisos, ni obligacions», «la llibertat». En algun cas es valora que el millor és perquè és una època d'aprenentatge i formació de la personalitat», un període de «vitalitat, energia i optimisme» i també han aparegut aspectes com la necessitat de «saber posar-te límits i preparar-te pel futur». Entorn els desavantatges o el **per què no m'agrada ser jove** s'han repetit temes com la desvalorització de les actuacions i opinions dels més joves que consideren que «no et prenen seriosament» o «s'aprofiten de la teva immaduresa». Potser faria falta buscar un diàleg més extens per part de tots per arribar a comprendre'ns mútuament.

El que és curiós és que la possibilitat de tenir tantes oportunitats i camins a escollir suposa per alguns un avantatge, però altres consideren negativa aquesta incertesa: «no sé el futur que m'espera, ni estic preparada per afrontar-lo» o «no m'agrada ser jove perquè és difícil equilibrar les demandes de la societat, la família i

els amics». Entre els més joves del grup es citen conflictes en relació a la família, entorn la incomprensió, la necessitat de marxar de casa, la dependència dels pares. Potser són situacions que critiquem quan en realitat hi estem ben acomodats, podria ser?

Recull d'opinions dels adults

Les converses les hem començat amb un **els joves sempre...** «volen/pensen tenir la raó», «fan el que volen» o «van a la seva». Potser aquestes frases serien sinònims de voler formar una personalitat pròpia, independent dels adults. És una etapa en què apareixen grans canvis tant biològics, com socials i neix la necessitat de donar resposta a les inquietuds personals. Tot plegat, un període gens simple. Un punt en comú en moltes converses era les ganes de tornar a sentir aquesta etapa de joventut, valorant que **el millor de ser jove** es resumeix en «les oportunitats», «la vitalitat», «la llibertat d'actuació», «les expectatives de futur» i «les poques responsabilitats». En escoltar aquestes frases encara entenem menys el desinterès d'alguns joves de mostrar aquestes aptituds. També ens hem preguntat

si tots aquests aspectes són incompatibles en la vida adulta, ja que els entrevistats ho mostraven com a característiques inexistents en la seva vida actual. Si és així, motiu de més per sentir-nos «privilegiats». En aquest punt voldríem deixar a l'aire si «el millor de ser jove és que no tenen problemes».

En relació als **inconvenients de ser jove** han aparegut frases entorn el fet de ser «impulsius», «que no mediten fets, ni conseqüències» o «la manca d'experiència» que ningú pot negar-nos. És interessant destacar la capacitat d'empatia de molts adults. A part dels comentaris anteriors, alguns han intentat imaginar-se què pot suposar ser jove avui en dia, comparant amb l'experiència viscuda però acceptant que la realitat social és una altra completament diferent. En alguns casos valoren la dificultat de tenir clares les expectatives personals en un món capitalista com el nostre i per sobre de tot destaquen el risc de caure en la drogaaddicció.

Alguns punts que acabem de citar han estat complementats en parlar de **els joves mai...** «pensen en el demà», «en el futur», «no es preocupen per res», «no fan cas de ningú», «mai tenen por de provar noves coses» i per sobre de tot remarquen que «mai estan contents amb el que tenen», només queda citar una frase curiosa que deia: «Els joves mai tenen son per anar a dormir, però sí per aixecar-se al matí».

En darrer lloc hem parlat de què agrada i què no es tolera dels joves. En el primer punt els comentaris es movien entorn al desig de «que siguin feliços», «aprofitin oportunitats que no hem tingut nosaltres», «que visquin

El jovent de Festa Major.

intensament». En el segon punt, es reafirmava el tema que tant preocupa a tota la població: la vida nocturna al poble.

Recull d'opinions de les persones grans

Existeixen dos grups d'opinió divergents a l'hora de generalitzar sobre els joves. D'una banda, els que creuen que «són molt macos i simpàtics», «són *estupendos*», «on hi ha jovent hi ha vida» i «són l'alegria de la vida». D'altra banda, els que no ens tenen tanta simpatia i deien: «són uns borratxos», «no tenen vergonya de res», «no treballen», «són uns drogats» i fins «són prepotents i es creuen els reis del mambo». Com tot, sempre hi ha els que matisen les frases... «són ben educats, excepte quatre gamberros», «van com cal, a part dels que es droguen» i «depèn de l'ambient on es mouen».

En parlar de **quan jo era jove...** les diferències, és clar, són moltes; la manca d'oportunitats per poder

estudiar, la poca llibertat d'actuació, més límits i control dels pares, no tenien el recolzament econòmic familiar, la necessitat de treballar moltes hores des de petits, la ingenuïtat (*passàvem les estones jugant a robar ous o a jocs com el misticac* que ens han dit que eren l'excusa per poder apropar-se a una noia) i com a conseqüència en derivaven frases com que «érem més ben educats i respectuosos», «valoràvem més les coses perquè teníem menys», o bé, «teníem més il·lusió per les coses».

Parlen de la «manca de respecte i educació» dels joves, punt que comparteixen gairebé tots els entrevistats. Així mateix, critiquen l'ambient nocturn tan emblemàtic. Una altra qüestió que esmenten és la necessitat que hi hagi «joves emprenedors», «voluntaris per fer coses», «joves menys passotes», «més responsables i organitzats» i els retreuen la poca participació en actes socials.

Això no obstant, diuen que **se'n pot esperar** «que canviïn el món per a millorar-lo», «que estudiïn i seran espavilats per fer les coses» «que són el futur i cada vegada serà millor» i que «quan creixin ja assentaran el cap». Hem de dir que aquesta dosi de confiança ens va alegrar sentir-la.

En darrer lloc volem remarcar que la majoria estan orgullosos d'haver viscut la seva època i no canviarien el que van fer. No podem acabar, però, sense citar que algun desitjaria «tenir l'experiència que tinc (90 anys de vida), però amb les condicions que teniu ara els joves», perfecte!

“Tots els paradisos són els paradisos que un ha perdut”

(Marcel Proust).

Club Tennis Camprodon

Squash, Cursets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

Els joves a les entitats

Hem escollit 5 entitats del poble on hi participen joves, demanant-los una valoració personal sobre el funcionament i la seva implicació en cada cas.

GRUP DE TEATRE CASAL CAMPRODONÍ

Fou l'any 1985, quan a mans de Manel Guitart i d'una colla d'amics plens d'entusiasme i d'il·lusió, el poble recuperà un gènere artístic que amb anterioritat havia conreat una gran afeció entre el públic de la vila. L'actual grup de teatre centra la seva actuació en un obra representada per la Festa Major del poble, que en ocasions anteriors han estat portades a terme en altres zones de la comarca. Així com també s'han reunit per assistir de públic a teatres barcelonins i, al principi de la formació del grup, es van realitzar cursos d'expressió corporal.. Entre aquests aproximadament 25 amateurs (uns 8 dels quals són joves i, al mateix temps, joves promeses de la professió) s'estableix una relació

intergeneracional excel·lent, en la qual el «bon rotllo» i l'intercanvi d'impressions i idees és constant. Amb tot, cal destacar la tasca de l'Odó Plujà al llarg de tots aquests anys Hem parlat amb la Montse Prat (com a jove i membre del grup) i ha remarcat la necessitat que hi hagi la participació de grups de gent de diferents franges d'edat, però que seria interessant que més joves agafessin el compromís i la responsabilitat de participar-hi (formar part del grup suposa mostrar una eficaç constància en les tasques a desenvolupar). Ha remarcat que és un bon espai per passar una bona estona i viure experiències noves... més enllà de qualsevol guió teatral.

RÀDIO CAMPRODON

Mitjà informatiu que acaba de celebrar el seu 21è aniversari i que té el seu origen en l'impuls dels joves.

Ubicada a l'àtic de la Casa de la Vila, ofereix, amb regularitat diària, una secció de la música més innovadora, noticiaris de rabiosa actualitat, programes d'entreteniment, reflexions

històriques de la Vall, premsa rosa i receptoris, entre altres històries. Amb connexions puntuals a COM Ràdio (107.9) i dirigida per Núria Mayà, consta d'una desena de col·laboradors, dels quals cal destacar la incorporació de tres joves. Aquests joves compten amb un curt, però intens currículum, ja que durant aquest darrer any d'emissió s'han hagut de fer càrrec, desinteressadament, dels respectius programes i han cooperat en tantes altres retransmissions. Hem parlat amb la Montse Ricart, una de les joves components de la ràdio, i denuncia la manca d'interès i la poca participació per part del jovent en aquest mitjà de comunicació local, remarcant que la participació dels adults és més destacada, als quals idolatren per la seva tasca i continuïtat. Al mateix temps, reclama la necessitat d'aconseguir millorar aquest espai de lleure i/o treball (necessitat de material informàtic i d'estudis nous).

COMISSIÓ DE SOLIDARITAT

L'any 1995 un grup de persones amb interessos comuns van veure la

Montse Prat.

Montse Ricart.

Esmeralda Cabanach.

club
Golf
Camprodón

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

necessitat d'emprendre accions per oferir recursos a les persones més desfavorides socialment i econòmicament. Idealistes? Ingenus? Irracionals? Actualment són unes 12 o 13 persones (3 o 4 de les quals són joves) que centren la seva actuació en reunions, alguna exposició o xerrada esporàdica i en la participació econòmica en projectes del Fons Català de Cooperació, entre altres. Emprenedors? Agosarats? Decidits?. Per tractar el tema de la participació i la joventut hem parlat amb l'Esmeralda Cabanach com a jove i membre de la Comissió. Ens ha remarcat que falten joves (i també adults) disposats a voler modificar els esdeveniments reals i crus que es viuen aquí i a tantes regions del món, gent altruista que ofereixi sense demanar més que una gratificació personal, persones capaces de prendre decisions i amb iniciativa, joves que vulguin assumir responsabilitats. Ha destacat també la necessitat de sentir crítiques (en tot cas constructives) per a millorar les actuacions.

PLAY-BACK

Ja són 10 anys ininterromputs d'espectacle i diversió. Cal dir que és un dels actes més concorreguts pel públic camprodoní. Amb la intenció de recaptar diners per a la cavalcada de reis, un grup de joves i adults van decidir oferir una nova alternativa al poble. A mitjans de novembre, els «artistes» canvien els anoracs i texans per vestits de

«lentejuelas» i un maquillatge obsessiu. Són moltes les persones de la Vall que algun dia han acabat actuant en aquest espectacle. Hem parlat amb un dels joves participants, Jordi Surribas, i ens ha afirmat que per a ell és una experiència interessant i gratificant, expressa que el Play-Back és bàsicament un espectacle per a passar una bona estona amb la gent que hi col·laboren (exceptuant alguna discussió). A més, es mostra amb disconformitat amb el fet que faltin nois que per vergonya o falta de motivacions, no vulguin demostrar les seves habilitats. El que valora és que a nivell organitzatiu fins ara anava en mans de joves i adults, aquests darrers, però, pretenen passar el relleu als més joves perquè l'espectacle pugui tenir continuïtat.

CREU ROJA JOVENTUT

Eva Gardella, «una de les bessones de Vilallonga», va impulsar, ja fa 4 anys, la creació d'aquesta organització de caràcter humanitari

(Aquest any s'ha complert el 75è aniversari de l'entitat a nivell català). Aquesta jove de la Vall es fa càrrec de la direcció de l'entitat, així com de la preparació de la «Setmana Solidària» en què amb l'ajuda de voluntaris (pocs) cuiden un elevat grup d'infants. D'una banda, els ofereixen de forma gratuïta, berenar i esmorzar que els organitzadors han recollit amb anterioritat dels vilatans. D'altra banda, preparen jocs i activitats perquè els infants puguin passar una bona estona. La idea original és destinar recursos d'aquest tipus a la gent que més ho necessita. Al parlar amb l'Eva sobre la participació dels joves a l'entitat ha estat enèrgica i contundent en afirmar que a Creu Roja Joventut hi ha molta feina a fer sense compensacions econòmiques, i que aquest fet i la manca d'ideals i responsabilitat provoquen un buit solidari. L'Eva anima als joves a incorporar-se a la comissió per tal de poder realitzar accions no tan aïlladament. Altres entitats i/o actes en els quals intervé el jovent camprodoní són: U.E. Camprodon, Club Patí Camprodon, cavalcada de Reis, Casal Camprodoní, Gegants i grallers, comissió Festa de Sant Patllari, entre altres. El poble doncs, disposa de diverses activitats lúdiques. Potser seria interessant que aquestes entitats o comissions rebessin un fort impuls i la col·laboració de tots (especialment dels joves).

Eva Gardella.

“Tinc vint anys i no toleraré que ningú em digui que és l'època més bonica de la vida”

(Paul Nizan, s. XX).

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

LESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Guia per a sortides professionals i de lleure

Hem cregut convenient buscar informació sobre la situació laboral, de formació i de temps de lleure dels joves de la Vall. Després de fer una síntesi de les conclusions hem cregut oportú fer un llistat de telèfons d'interès en cada cas.

SITUACIÓ LABORAL

Per tal de poder-vos oferir una imatge global de la situació laboral a les comarques gironines, i en concret a la Vall, ens hem endinsat en l'extens i complicat món de l'estadística socioeconòmica. L'informe presentat per la Diputació de Girona conclou que la taxa de desocupació del gironès és relativament bona (un 5,5% de la població activa). En qualsevol cas, el benestar d'aquesta taxa s'ha de sotmetre a una avaluació més detallada, és a dir, cal diferenciar sexe, edat i la variació estacional dins aquest conjunt. La gràfica que hem observat agrupa als desocupats en 3 categories: joves de 16-24 anys, adults de 24-40 i grans de més de 40. Centrant-nos en els joves podem destacar la disminució de la desocupació en més d'un 40% a partir del 1991, comportament íntimament relacionat amb el substancial augment de la taxa d'activitat femenina. Un altre punt és que cada any la desocupació baixa amb força a partir del mes de març i torna a pujar al setembre, a causa de la influència del turisme existent aquesta època. Una altra qüestió és el tipus de contracte, la durada i la retribució que reben els joves quan s'incorporen al mercat laboral: la precarietat i baixa remuneració són algunes de les causes del retard a abandonar el domicili patern i tenir independència econòmica. Tot i les bones expectatives que l'informe de la Diputació reflecteix, no es pot

Estudis o treballes?

obviar que la gran majoria de joves camprodonins han de desplaçar-se diàriament o setmanalment a altres poblacions o zones per poder treballar, ja sigui a Olot, Ripoll, Girona, Barcelona, entre altres. Aquesta situació provoca una emigració juvenil davant la poca oferta que la vila ofereix; a part del sector de la construcció i els serveis, el poble no disposa d'una borsa de treball prou significativa per poder satisfer les necessitats dels joves.

FORMACIÓ

«El Ripollès, amb una població de 2983 escolars, es situa a la cua de les comarques gironines pel que fa al nombre d'alumnes matriculats». «Cada cop és més accentuada la tendència de creixement de les escoles al voltant de les capitals». Aquesta és una de les afirmacions que dicta l'últim cens escolar elaborat i presentat pel Departament d'Ensenyament a Girona (Pilar Sancho). El nombre d'alumnes d'ESO (ensenyança obligatòria) s'ha reduït al voltant dels 200 joves a les comarques gironines (el Ripollès compta actualment amb 889 alumnes des de 1er a 4rt. D'ESO). En relació als estudis de secundària postobligatòria, s'ha incrementat el nombre d'alumnes que han escollit cicles formatius (Ripollès: 167 alumnes de cicles formatius de grau mitjà i superior), davant els joves que han optat per cursar batxillerat (Ripollès: 300 alumnes de BR1 -BR2). La Reforma, la reforma de la

Telèfons d'interès

Institut Nacional d'Ocupació (serveis centrals) 902399999 / www.inem.es

Servei Català de Col·locació
(Informació: 902221111)

Centre d'Informació Professional
de Girona 972222785

Oficines de Treball de la Generalitat
Ripoll 972701016
Olot 972261279
Girona 972487280

Centre de Formació Ocupacional
Ripoll 972703063

Telèfons d'interès:

Assessorament a l'estudiant (MEC)
917018500

Delegació territorial d'Ensenyament
972483000 / www.gencat.es

Institut de la Joventut
972205703 / www.mtas.es/injuve

CEIP Dr Robert 972740260
IES Camprodon 972740761

Oficines de pre-inscripció universitàries
Girona 972418046
Barcelona 933065400

Biblioteca Municipal de Camprodon
972130628 / bibcamprodon@retemail.es

Reforma, la precarietat educativa, la divergència entre escoles públiques i privades, els estudis sense sortida professional, l'obligatorietat de restar a l'institut fins als 16 anys, els grans canvis socials, el conformisme de molts joves i també el pessimisme són algunes de les causes que poden explicar el desencant que influència als joves en l'edat escolar. Cada vegada més, un nombre elevat d'alumnes està optant pel camí de la ràpida inserció laboral, on en la majoria dels casos les remuneracions i les condicions de treball són escasses i infravalorades. La situació geogràfica de la Vall i la seva demografia no permeten l'existència d'unes instal·lacions apropiades perquè tots els joves puguin escollir el tipus de formació acadèmica i professional sense haver de desplaçar-se. Per tant, d'una banda comptem amb uns professionals i serveis: la tasca del

CEIP Dr. Robert, l'IES Camprodon, els estudis secundaris i diferents centres a Ripoll i Olot, així com una reformada biblioteca municipal amb connexió a Internet. D'altra banda, hi ha moltes més opcions que ofereixen poblacions i ciutats grans, però davant d'aquests límits són els mateixos joves que han de reivindicar les necessitats personals per poder millorar aquesta situació.

LLEURE

Les activitats culturals ocupen (o haurien d'ocupar) un lloc molt important en el món dels joves. L'oferta lúdica de la Vall queda reduïda bàsicament a les temporades d'estiu, en les quals podem gaudir d'una programació cinematogràfica diària, el Festival de Música Isaac Albéniz, el torneig de futbol sala masculí i femení, les festes de carrers, algun concert de rock a càrrec dels «Entregirats», entre altres actuacions. Però, i els restants nou mesos? I la possibilitat d'ampliar la programació d'estiu? Ens trobem davant una situació difícil de resoldre, ja que la participació en un esdeveniment al poble durant les èpoques fredes (i no tan fredes) segurament serà minoritària. ¿Com i qui ha d'impulsar les noves propostes lúdiques per tal que els joves i els no tan joves no acabin ratificant constantment que el poble no promou ni ofereix actes interessants i nous? deixem a les vostres mans la resposta a tan complicada qüestió perquè... el lleure no és més que el temps lliure de què es disposa i que cadascú utilitza segons el propi gust, fora de les rutinàries obligacions. I sigueu conseqüents amb el que escolliu.

La joventut sempre ha estat associada a la diversió, l'entreteniment, la seva «manca de

responsabilitats» i una actitud més aviat dinàmica i positiva (més idealista), i potser s'ha creat una imatge distorsionada del que realment fem i volem els joves. Creiem amb fermesa que al poble hi ha molta gent que té històries a dir, gent jove, però també infants, adults i vells, ja que seria injust carregar aquesta situació a un únic sector de la població. Potser ja és hora d'unir l'entusiasme d'un jove amb l'experiència d'un adult per tal d'alterar el ritme d'un poble que cada dia es mostra més apagat. L'oferta de serveis que el poble ofereix es resumeix en entitats culturals diverses, un centre de documentació, un sector d'esports (d'aventura, esquí, futbol, etc), d'espectacles de teatre, música, comissions, i, per què no, les tan conegudes activitats nocturnes dels incomptables bars del poble. Potser a partir d'aquests o d'altres comentaris, alguns acabareu fent una petita reflexió i mirareu el vostre entorn més pròxim; si no us agrada el que hi veieu, aneu més enllà i intenteu canviar-ho.

Telèfons d'interès

Centre d'informació i Serveis per a la Joventut / www.ddgi.es/puntjove
Girona 972220070

Olot 972275242 / correu: osjgax@ddgi.es
Ripoll 972703211 / correu: osjrip@ddgi.es

Girona
Punt d'informació Juvenil 972205703
Casa de Cultura 972202013
Estació d'Olot (informació Juvenil)
972222565

Barcelona
Centre de Documentació Juvenil
934838417 / c. Calàbria, 147

“Si la joventut sabés, si la vellesa pogués”

(Henri Estienne, s. XVI).

Eix cronològic

Ens ha semblat interessant fer un recull d'actuacions portades a terme per grups de joves de la Vall al llarg de tot el segle XX, històries que alguns lectors recordaran i per a d'altres persones seran totalment noves.

- 1905** Una obra que parla dels joves escandalitza a mig poble. Una companyia de teatre d'Olot representen «Joventut» de I. Iglesias. Segons *La Frontera* no va tenir èxit «por resultar muy descarnada», tot i que *La Font Nova* diu que és una bona obra.
- 1921** Un grup de joves es dedica a preparar la **Commemoració de la pèrdua de les llibertats de Catalunya, l'11 de setembre del 1921**. Es publicaran uns fulls de caràcter patriòtic que es repartiran el dia 11. La Font Nova quedarà totalment adornada de banderes catalanes i es faran sardanes.
- 1931** L'anomenat «**Club Femení**» que com el seu nom indica estava format per «gentils senyoretetes» de la vila, **fa una funció de teatre on només hi participen dones i esdevé un gran èxit** (fet poc destacable en l'actualitat, però de gran rellevància a la seva època). A més, el mateix any participen a l'obra *Don Joan de Serrallonga* en un homenatge a Pere Quer.
- 1932** Abril. Un grup de vilatans, majoritàriament joves, es desenten del Casal Camprodoní (Societat entre lúdica i mútua de socors) per a formar-ne una de nova “més activa i dinàmica” segons diuen. Així **va néixer el que es va anomenar «La Renaixença»** i van fer la seu al «Teatre Vell» que va passar a anomenar-se «Teatre de la Renaixença».
- 1932** Agost. **Joves voluntàries** de la colònia d'estiuejants i de Camprodon **recullen diners per a col·laborar en la construcció de l'Hospital**, a partir d'una tómbola de fira.
- 1933** Mor Josep Ma. Mayà, als 25 anys. **Mn. Tussell** **aprofita el discurs de missa per parlar despectivament del jovent i els tracta de poc catòlics**. Els joves replicaren amb un text publicat a *El muntanyenc*.
- 1936** Un grup de mainada del poble **destrossen les instal·lacions del Club de Tennis**. Només es va salvar el local del c/València on tenien les oficines. El mateix any neix el «**Grup Escènic Juvenil**» format per nois i noies d'entre 12 i 17 anys que funden una petita orquestrina.
- 1939** Un grup molt nombrós de joves de la Vall des de 14 a 18 anys s'incorporen a les anomenades «**milícies**». El local central serà la casa de la Cooperativa Obrera i s'utilitzarà el passeig Maristany per aprendre a desfilar correctament.
- 1941** **Joves de la Vall s'afegeixen a les llistes** que ha obert el govern espanyol **per ajudar als alemanys a combatre contra els comunistes**, després de rebre la notícia que Alemanya ha envaït Rússia.
- 1946** Un grup de joves del poble **defensen públicament l'ús del català** per primera vegada des que havien entrat els nacionals al país. Aprofitant el XVII aniversari de l'Homenatge a la Vellesa fan un gran cartell on escriuen «Els vells són la majestat del poble». (Foto)
- 1963** Els vilatans de Camprodon s'assabenten que **una colla de joves anomenats «Els Setze Judges»** es dediquen a cantar per pobles en la llengua del país. Ben aviat, uns quants components d'aquest grup actuaran a **la Vall**, gràcies a l'impuls d'Antoni Romans i Manel Pujol.
- 1972** **Molts camprodonins, majoritàriament joves, s'organitzen per oposar-se a la construcció d'un edifici que hauria tapat bona part del Pont Nou**. La moguda és prou gran i s'aconsegueix aturar el projecte.
- 1976** **Alguns joves del poble participen en la «Marxa de la Llibertat»** al seu pas pel Ripollès.
- 2000** El jovent de Camprodon es reuneix per celebrar el Cap d'Any del 2000 i **acaba la festa amb una aportació de 46.000 pts a La Marató de TV3**.
- 2001 ?**

* El nostre agraïment més sincer a Manel Pujol “Falet” per la dedicació i la informació que ens ha proporcionat (*Crònica de 100 anys: 1892-1992*).

Comunicat publicat a «El Muntanyenc» l'any 1933, en resposta al sermó de Mn. Tussell:

«En un acte de condol que tingué lloc el dimecres passat en aquesta vila, el senyor Rector aprofità l'ocasió per dir quatre paraules despectives cap el jovent de Camprodon, tractant-los de poc catòlics i ho remarcà fortament; però com pogué veure el Sr. Rector el jovent acudí en massa a aquell acte i acudiria en més quantitat si se'l tractés amb més consideració en els actes que va donar a comprendre que no assisteix. Sàpiga el Sr. Rector que el jovent de Camprodon sap demostrar a tota hora el seus sentiments envers els seus pròxims i se li demostrarà sempre que sigui convenient amb actes a favor de persones que n'hagin sigut i en siguin mereixedores».

J. Ragí

Opinió Personal

Sempre he cregut interessant aprofitar les oportunitats. Aquesta vegada m'he trobat davant un full en blanc que es desvia per perdre el color i he sentit la petita obligació d'escriure-hi. Serà opció de cadascú que sigui llegit o no.

El tema central de la revista, aquesta vegada, és entorn els joves. Seria massa fàcil, i alhora injust i irreal, dir que no hi ha ni un jove que faci res a nivell local, que la nostra societat ha convertit la joventut en un mite i ha donat pas a un individualisme tan fort que no existeix cap interès de voler actuar, ni d'impulsar canvis socials i econòmics, com seria excessiu dir que ha desaparegut la necessitat d'expressar-se individualment i socialment.

Fa dies que estem recollint informació per poder redactar les pàgines anteriors i em sento en l'obligació de dir que existeixen encara moltes frases que *condemnen* els joves i simplifiquen la seva realitat. D'una banda, voldria dir que no tots els joves (així com adults, infants o vells) viuen en la passivitat i el «passotisme»; no només crec que cal dir-ho, sinó que, per part meua, els que actuen es mereixen un reconeixement especial. I d'altra banda, potser estem etiquetant de «passotes» a persones que estan buscant com enfrontar-se al sistema. Suposo que

tots estarem d'acord en què hi ha grans canvis a fer, però no és tan fàcil com sortir al carrer a cridar. Darrera els ideals, hi ha unes circumstàncies personals i socials que s'han de tenir en compte i condicionen l'actuació de cadascú. Un altre punt que és important destacar és la dificultat d'actuar socialment. Tothom sap els conflictes que sorgeixen quan es treballa amb persones d'idees diverses (bonic, i alhora complicat) i tots coneixem aquells comentaris de persones que mai han pres cap

iniciativa, però no els ha faltat temps per invertir-lo en crítiques. Potser seria interessant que hi haguessin més diàlegs intergeneracionals al nostre poble i que el respecte substituís les crítiques «inconstructives». Suposo que ningú és tan innocent de creure que els joves només parlem de festa i borratxeres, tot i que ho fem, és clar, entre altres temes. Les línies que vénen a continuació, no volen ser una classificació tancada per emmarcar tots els joves, més aviat cal llegir-les

Bici-crucis.

“És important conservar els vells, però encara ho és més no fer morir els joves”

(Elsa Triolet, s. XX).

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS I
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

“Sigueu realistes: demaneu l'impossible”

(maig del 68).

com un comentari que recull els diferents posicionaments dels joves. Sóc conscient que entre cada grup existeixen infinitat de matisos que formen cada persona com a individu únic i particular.

Hi ha joves que no donen cap importància al fet que el nostre poble s'enriqueixi a nivell cultural i social; per aquests no tinc més diàleg, ni resposta i encara menys, converses d'interessos nacionals o mundials. Un altre grup de joves esperen que el nostre poble sigui ric d'actuacions, però no ho potencien; em pregunto qui ha d'impulsar-les, qui és el *pescallunes* que s'atreveix a fer una proposta i portar-la a la pràctica. També hi ha un grup de joves d'edats més avançades que han caigut en el desànim, en allò que en diuen «estar cremat». Quan hi parlo em ve un somriure de complicitat als llavis perquè puc entendre'ls, però espero que comparteixin amb mi que la satisfacció (i de vegades la tossuderia) de creure en les coses,

està sovint per sobre del desànim. En darrer lloc, també reconeixeria una mena de joves «hiperactius» que col·laboren a gairebé totes les activitats del poble. En certa manera m'hi emmirallo i ens fem un fart de riure de la il·lusió i la innocència que ens envolta.

No espero que tothom pensi igual, intento respectar les opcions de vida de cadascú, i no m'és fàcil, sé que inconscientment jutjo i intento trobar més joves afins al meu pensament. És evident que no redacto de forma objectiva i tampoc crec que seria positiu fer-ho. M'indignen tantes coses que no puc estar en silenci, sento tant la necessitat d'actuar com a ésser social que no puc entendre l'individualisme mundial, ni tampoc a nivell local; considero tan important el desenvolupament humà de cada persona que no entenc la uniformitat, i si ser tolerant vol dir acceptar tot aquest caos, ho sóc menys del que pensava.

No tots hem de ser iguals, seria un desastre un poble on tots els joves fossin «hiperactius», però crec que és massa reduït el grup de persones que col·laboren i expressen les pròpies inquietuds tant a nivell local, com per extensió a nivell mundial.

La mirada d'alguns adults em diu que perdre tot aquest discurs i força amb el temps; l'estima que sento pels nens i nenes m'impulsa a voler deixar-los alguna història en millors condicions, i el «silenci» dels més grans m'obliga a donar respostes i em crea molts dubtes. Quan m'encasellaran a l'etapa dels adults? Existeixen adults «pescallunes»? M'equivoco si em poso al grup de joves hiperactius? Algú ha sentit interès per algun punt de l'escrit? Algú s'ha sentit molestat? Suposo que tot és un diàleg i es poden intercanviar les diverses opinions. O algú pensa que és millor estar callat?!

Ariadna Romans.

“Un pot néixer vell, com un pot morir jove”

(Jean Cocteau, s. XX).

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

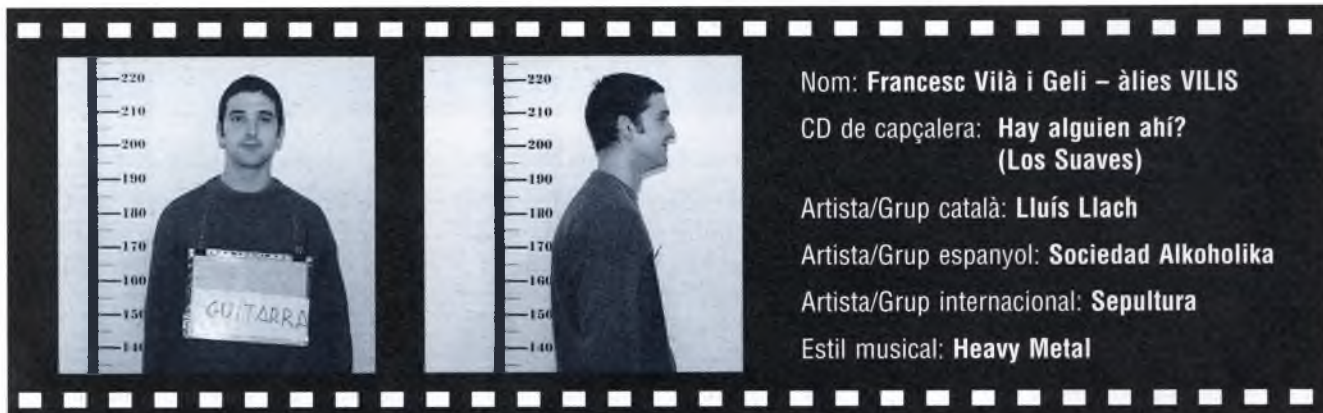
Plaça Santa Maria, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

**Restaurant
LA MURALLA**

Especialitats en Peix

Tel. 972 74 09 00

Nom: **Francesc Vilà i Geli** – àlies **VILIS**

CD de capçalera: **Hay alguien ahí?**
(Los Suaves)

Artista/Grup català: **Lluís Llach**

Artista/Grup espanyol: **Sociedad Alkoholika**

Artista/Grup internacional: **Sepultura**

Estil musical: **Heavy Metal**

entregirats:

Pop-Rock d'alta... muntanya

Hi havia diversos motius per a fer una entrevista al grup de pop-rock camprodoní Entregirats. Per un costat, acaben d'editar el seu primer treball discogràfic i participen al concurs de Flash Ràdio, i per l'altre, aquest número dedica el tema central al jovent.

Els membres del grup volen que l'entrevista es faci al cantant i lletrista, en Francesc "Waterboys" Vila. El trobo al bar Ni Si Ni Fu, empantanegat penjant quadres d'una exposició que s'ha d'inaugurar al cap d'una estona i l'endemà tenen la segona prova-actuació a Barcelona,... malgrat aquesta activitat troba un forat per atendre a les preguntes de la revista.

Com neix el grup?

Abans d'entrar-hi jo, el grup ja existia. Tots ells havien format part d'altres grups, com Kadukados, Excalibur, grups radicals. Encara que ja feia temps que ho havien deixat per una baixada de idees, discussions i avorriment. Però un dia, parlant amb en Melo, li vaig dir que tenia algunes lletres i si es podien musicar. En principi era fer una cosa acústica entre tots dos, com a Melo i Mató, però els altres es varen animar i decidiren tirar endavant, tornar a donar vida al grup.

Amb la teva incorporació no vàreu pensar en un altre nom?

Nom: **Ismael Colomer** – àlies **MELO**

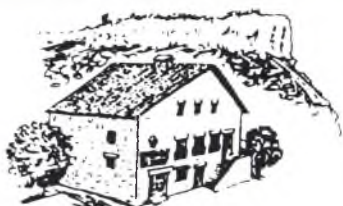
CD de capçalera: **Automatic for people (REM)**

Artista/Grup català: **Brams**

Artista/Grup espanyol: **La Polla Records**

Artista/Grup internacional: **REM**

Estil musical: **Pop-rock**

Can JOANIC

**HOSTAL
RESTAURANT
BAR**

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

Nom: **Àlex Santoro** - àlies **COYOTE**
 CD de capçalera: **Postros (Dusminguets)**
 Artista/Grup català: **Brams**
 Artista/Grup espanyol: **Los Suaves**
 Artista/Grup internacional: **Iron Maiden**
 Estil musical: **Heavy Metal**

Ho vàrem parlar, però al final vam deixar el nom d'Entregirats.

Sabeu què vol dir entregirats?

No... sí, més o menys, és una cosa molt rebuscada o regirada..., no?

Segons el diccionari, no és ben bé aquesta descripció, però estem d'acord que és com ho entén la gent, una mica "rarillos".

Primer la música o les lletres?

Abans, en Melo feia la música i després hi posava la lletra. Amb la meua entrada al grup, el mètode es va girar. Entenc que és més difícil acoplar la música a la lletra. Hi va haver algun problema, frases que s'havien d'escurçar o canviar, però

jo sóc molt exigent en aquest aspecte i al final, amb esforç, es va poder aconseguir.

En Melo seria el més preparat musicalment?

Més que el més preparat, el que té és molta facilitat per treure melodies.

Els altres hi participen?

Sí, tots aporten idees. Ara, per exemple, l'Amadeu, que s'hi acaba d'incorporar, converteix una cançó de pop-rock en un reggae.

Pel voltant de Sant Patllari vàreu editar el primer treball discogràfic...

Hem editat dues-centes còpies que ja estàn exhaurides.

Heu rebut ajuda d'alguna institució per poder editar?

No. Ens l'hem finançat totalment entre nosaltres, i amb la venda de tots els discs pràcticament no hi hem perdut res.

Havíeu demanat alguna altra ajuda?

Tampoc l'hem demanat.

Penseu fer-ne una reedició?

Volíem fer més còpies, però estem dubtant. I ara també estem pendents de com anirà aquest concurs, que en cas de guanyar-lo t'editen un CD, amb 10 o 12 cançons. **(Finalment han fet una reedició de dues-centes còpies.)**

Nom: **Jordi Fernández** - àlies **SENSUAL**
 CD de capçalera: **Clandestino (Manu Chao)**
 Artista/Grup català: **Brams**
 Artista/Grup espanyol: **Los Suaves**
 Artista/Grup internacional: **Metallica**
 Estil musical: **Pop-rock**

Distribuidor de Gas-oil C

Gaster SL

Al Ripollès

Tel. 972 74 12 07

Sempre al seu servei

Nom: **Amadeu Rosell i Tudanca**
 CD de capçalera: **Honestidad Brutal (Andrés Calamaro)**
 Artista/Grup català: **Brams**
 Artista/Grup espanyol: **Nello y la banda del zoco**
 Artista/Grup internacional: **Dire Straits**
 Estil musical: **rock llatí**

Em parla amb molta il·lusió d'aquest concurs de maquetes que ha organitzat Flash Ràdio. Han preseleccionat catorze grups que durant el mes de juliol han fet actuacions cada dissabte al costat d'un grup consolidat. Ells varen compartir escenari amb el grup de les Illes, Ocults. No sap com són els altres grups que s'hi han presentat perquè no n'han vist cap, ni en saben l'estil, ni res. Malgrat les deficiències tècniques que varen patir en la segona actuació, han quedat seleccionats per disputar la final.

Teniu material per gravar un nou CD?

I tant! pensa que de repertori de concert tenim setze cançons, més alguna cosa nova que tenim i melodies en procés de creació.

Quan vares saber que tenies aquest cuc per escriure, fer lletres...

Va ser arran del casament d'un amic. Jo em sentia en l'obligació de fer alguna cosa, de treure una lletra. En Melo la va musicar i després la vàrem cantar al casament. I mira... com que el text em va sortir molt fàcilment...

I què necessites dir

Uf! Moltes coses!

Repasant els temes, t'adones que passeu d'un optimisme desbordant al pessimisme, i a preguntar-vos qui som, què fem, on anirem... aquella tristor...

Sí. Són tot de sensacions. Quan ets jove, les coses que sents necessites dir-les.

No t'interessaria publicar aquestes lletres, fer poesia?

No, ja en tinc prou amb la música.

Dels escrits es dedueix que estimes molt la terra (Camprodon) i alhora t'aclapara, semblaria que l'odies.

Qualsevol dia, en ple hivern, que

Nom: **Francesc Vila - àlies CESCÚ**
 CD de capçalera: **This is the sea (The Waterboys)**
 Artista/Grup català: **Sau**
 Artista/Grup espanyol: **Duncan Dhu**
 Artista/Grup internacional: **The Waterboys**
 Estil musical: **Pop-rock**

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Gaster s.l.
 Pla de Sant Ramon, 3
 17867 Camprodon (Girona)
 Tel. 972 74 12 07

no hi ha ningú... és molt depriment.

Què fas, com et calmes

O bé escrivint o fent esport. Intentant extreure la bellesa de Camprodon.

Li comento que quan era jove i s'acabava l'estiu sentia angoixa (em talla)

Hòstia! Jo aquest mes ho passo fatal, per acostumar-me, adaptar-me

Tenint en compte que sovint ni un mateix se suporta, deu ser difícil compaginar els diferents caràcters i gustos que es troben dins d'un grup

I tant, molt, molt... El més difícil que hem tingut en Melo i jo, ha estat fer creure la història a tots els del grup. Ells venien a tocar i no en tenien les mateixes ganes, ara, però, ha canviat, la gent està involucrada, s'ho creu més.

Camprodon no és Liverpool, ni Barcelona, ni tan sols Girona, en el sentit que tot és molt limitat, premsa, ràdio, TV, sales de concerts, promoció... No és una mica dur anar de rockero a Camprodon?

Molt dur. Molt dur. Et trobes limitat, desplaçat de contactes. Díficil.

Directe o gravació?

El directe. A la gravació ens vàrem divertir molt i com a experiència nova va estar bé, però com el directe, amb la gent, no hi ha res.

Quines sensacions tens davant el públic, quan estàs al damunt de l'escenari i veus que la gent coneix les teves cançons...

VAIG I VINC

Vaig i vinc de la carena de la terra on visc
Vaig i vinc de la muntanya on tothom vol arribar.
Vaig i vinc de les contrades de les cases de les fades
Vaig i vinc de la muntanya on tothom vol arribar.
Que bonic és ser tan jove sense plans ni obligacions
quin plaer de poder viure quasi sempre amb un somriure.
Ser feliç amb infimeses com de sentir llençols nets
vull seguir sent una espurna del temps i la immensitat.

No podré tornar a sentir
Aquell aire tan madur
Ni tornar a viure rialles
Les que no podia parar.

Mil records afloren en vida
Tot tornant a omplir el meu cor
Des d'aquí ja no puc viure
Tot passant en un instant

Els ulls se m'omplen de nostàlgia
Pensant en tot allò passat
Quan estic en el futur
Intentant un gran comiat

ENTREGIRATS

Et satisfà molt, se't posa la pell de gallina.

Et frena o et dona més força.

Molta més força, és molt estimulant.

Un cop acabada l'actuació i aneu als camerinos què feu?

Ens fotem birres..., autocrítica..., conya..., tu has fet això, tú has fallat allà...

Com explicaries aquesta devoció que una gran part del jovent de Camprodon sent per vosaltres? Us valoren musicalment, necessiten un referent, senten els colors...?

En cap dels altres grups que hi ha hagut, no s'han vist tan identificats com ha passat amb nosaltres, potser per l'estil musical. I una barreja del que has dit, claríssim, sentir els colors, veure't reflectit...

«El més difícil que hem tingut en Melo i jo, ha estat fer creure la història a tots els del grup. Ells venien a tocar i no en tenien les mateixes ganes; ara, però, ha canviat, la gent està involucrada, s'ho creu més»

Les vegades que us he vist en directe, he observat que porteu alguna samarreta amb missatges reivindicatius, sou de la "ceba"?

Sí, bé, jo no porto la samarreta. Tenim una cançó molt radical que a Barcelona no la tocarem. No sé, tampoc és tant el sentiment independentista que tenim... sí que el tenim, però potser no tan fort com reflectim. Per exemple, aquest tema reivindicatiu que tenim, que la lletra és d'en Melo, no el fem tant pel sentit reivindicatiu, sinó per lo animat que és i perquè porta molta festa.

Us identifiqueu amb el rock català?

Sí, clar, per força... si fas rock i cantes en català...

Comentem la sensació que el rock català dels darrers anys semblava més un muntatge de les

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 88

17867 CAMPRODON
(Girona)

ON ANEM

Miro endavant i no veig res
aixeco el cap per veure-hi bé
però res no veig ni sé on vaig
sense pensar tiro endavant

On anem i on acabarem
amb qui ens farem i ens besarem
per evadir-nos d'aquest sidral
el "Carpe Diem" al capdavant

Fa temps que ens diuen que hem
de patir
que un bon futur ens hem
de guanyar
però amb la hipocresia de qui
no li queden ganes de lluitar

Qui seré, que faré, on aniré
amb qui estaré i on moriré
preguntes sense solució
la incògnita d'un ser curiós

ENTREGIRATS

institucions, que no un moviment musical, a diferència dels grups dels 70. Per sort, sembla que això està aparcats, ara el que val és si ets bo musicalment. Coincidim en lamentar la falta d'infraestructura que hi ha al món de la música: falta d'espais per actuar i d'assaig i que les institucions podrien donar-hi sortida.

Tenint en compte els problemes d'espai i horari (soroll, veïns) com teniu solucionat el tema dels assaigs?

Abans estàvem en un local bastant pèssim. Ara hem tingut la sort de poder disposar d'unes golfes i hi estem de conya. No hi ha

problemes de molestar als veïns ni d'horari.

Sobre el tópic d'aquest món en què us moveu: Sexe, drogues i rock & roll?

(Riu) Home, una mica de tot i mesurat.

«En cap dels altres grups que hi ha hagut, no s'han vist tan identificats com ha passat amb nosaltres»

Estil musical del grup?

Pop-rock; el que passa és que barregem molt, tenim reggae, ska, i ara en Melo intenta barrejar estils,

fer mestissatge. Malgrat que dins el grup els gustos són diferents, n'hi ha de radicals que els agrada més el heavy, com en Francesc, o música alternativa com en Jordi...

Fins aquí arriba aquesta conversa, no sense demanar-li quina pregunta li agradaria que li fes i no s'ha fet?

Una m'hagués agradat: et consideres el líder del grup? T'hauria contestat que no.

Però t'ho diuen?

Sí... i els altres ho volen.

*Text: Joan Anglada
Fotografia: Saraia i Boi*

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Pop-Rock a Camprodon, darrers quinze anys

L'any 1990, la banda formada per Jaume Sirera, Nuri Planella, Pep Planagumà, Gerard Teixidó (substituit de l'anterior bateria Joan Garcia) i coneguda com Paper de Plata (AG), edita l'LP "Oculto entre las sombras". Un treball produït per Marc Grau i amb portada de l'artista Esteve Moret. El disc tenia una molt considerable qualitat de so, les cançons eren en castellà i quant a l'estil, segons en Jaume, tenien tendència cap al rock-simfònic, Trash... i amb lletres surrealistes. L'aventura es va acabar i en aquests moments, la Nuri exerceix com a música i ensenyant, i en Jaume més o menys, amb col·laboracions esporàdiques (la darrera amb Entregirats). En Jaume Sirera, es podria dir que en formació i potser en tècnica, ha estat fins avui dels millors músics de la Vall, i si no hagués estimat tant Camprodon i hagués viscut nord enllà potser la seva carrera no s'hauria aturat. Després d'ells han sorgit més grups. Alguns amb certa continuïtat i d'altres que amb prou feines van arribar a fer una actuació, com és el cas de la banda integrada per Juncà Brothers, Dueñas Brothers, Pep Blanch, Enric Truñó, Cesc Hernández, i segurament d'altres. Un dels noms d'aquesta formació era el de Porexpan (el local d'assaig era el pavelló). Memorable, diuen els que varen tenir la sort d'estar a l'actuació al jardí del bar Bell-Lloc. L'Enric va saludar amb un "hola Wembley" i va estar d'esquenes al públic durant una estona de l'actuació cantant amb el

seu anglès sui generis. Els músics coincideixen a dir d'aquella època, que de tocar, no tocaven gaire, però s'ho passaven de collons.

A l'altre costat del pavelló, tenien el seu local els Kadukados. Grup més radical, amb un estil més punky. Aquesta formació la formaven en Miquel Pairó (lletrista), Albert Dueñas, Àlex Santoro, Francesc Vilà i esporàdicament Francesc X. Suriñach. Fins al moment potser és el grup que ha fet més actuacions, ja que a part de Camprodon van actuar a Olot, Torelló, Ripoll, St. Joan de les Abadesses, Les Planes i pel que sembla tenen intencions de tornar a funcionar.

Broadway va ser una altra banda de poca durada. Els seus membres eren inicialment Ismael Colomer (lletrista) i Cesc Hernández. Hi van col·laborar Pep Blanch, Joan Escolà i Marta Solà i només van realitzar una actuació per St. Patllari, junt amb Kadukados i Kitsh.

Excalibur la formaven Ismael Colomer, Carlos Soler, Jordi Fernández i Àlex Santoro.

D'aquests grups, Kadukados i Excalibur, va néixer l'únic grup musical en funcionament actualment, Entregirats.

Tot aquest moviment s'ha de contemplar amb una finalitat ben intencionada. El rock, a part de ser bàsicament música, també és un moviment, una manera d'entendre la vida, malgrat totes les contradiccions. A més, si tenim present les condicions en què molts d'aquests grups han existit, sense infraestructura per assajar i actuar,

LA HUIDA DE LAS SOMBRAS

La puerta, la habitación desnuda,
labios de muerte, de hiel,
la cama sucia,
la vida cobija,
sueños entre rejas de ayer.

Fuego en la entraña
de su lujo y placer.
Su cara pálida
reflejo de ayer,
no entiendo su vida
al amanecer,
la misma moneda,
noctámbulo ser,
su muerte ciega
que vende el ayer.
Escupe en su cara
su mente aspira
refugios y sueños de miel.

Yo soy de ellos,
me gusta viajar,
si sueño a la muerte
ni pienso cambiar.

Imposiciones y tipos,
nostálgicos cuerpos
que al aparecer,
son sombras que huyen
al amanecer.

AG (PAPER DE PLATA)

equips de sonorització precaris, els instruments a càrrec de cada u i amb poca formació musical, només per això, la història té el seu mèrit. Ara tenim Entregirats, que si aconseguen guanyar la final del concurs de maquetes de Flash Ràdio i gravar el CD, els pot obrir el camí per anar més lluny. Públic en tenen, ganes i il·lusió, els en sobren.

Joan Anglada

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

MORT A LA GENT DE CAMPRODON...!

En Manel Pujol és tot terreny. En saber que el tema central tractava del jovent, ens fa una demostració que com a mínim l'esperit, malgrat *el pas del temps*, el conserva jove

«La joventut d'avui està perduda. Pobre món nostre!, amb aquests joves que tenim per planter, no sé on pot anar a parar?. Mireu-los, el seu aspecte ja us ho dirà tot, fatus, presumits, fanfarrons... En haver nascut en una època de vaques grasses en què els seus pares, a més de donar-los una millor vida els mantenen les butxaques calentes de moneda, es creuen que són els «reis del mambo» i estan convençuts que es poden permetre les bestieses més grosses i extravagants. Amb la febre de qualsevol dissabte a la nit poden destrossar el mobiliari urbà de la població més pintada, o inventar-se la bretolada més horrible. La joventut d'avui està perduda. El seu cap és incapaç de barrinar res més que no sigui el sexe, l'alcohol, o les drogues...»

«Abans era diferent, els joves d'aquell temps eren una altra cosa, educats, polítics i treballadors. Tenien un sentit molt arrelat de la família, de la religió, de la cultura... Els minyons d'aquella època eren molt millors en tots els sentits...»

Segurament, igual que jo, haureu escoltat aquest discurs dotzenes de vegades, quasi sempre en boca de gent gran, crítica, amargada i repatània. Segurament, haureu pensat, com jo, que seria bo tenir del críticaire un vídeo de la seva joventut, si és que fou jove alguna vegada. Hi ha alguns rectors que no es volen recordar del temps que eren vicaris. I segurament, igual que jo, haureu arribat a la conclusió que els seus raonaments, poc objectius i desproporcionats, estaven a anys llum de la veritat. Per algunes persones d'edat madura, els temps passats sempre havien estat millors i són capaços d'afirmar, sense que els pugui els colors a la cara, que el cel era més blau, els rossinyols cantaven més afinat i les roses feien més olor. Estic convençut que la joventut d'avui és tan sana, responsable i capaç com ho va poder ser la d'ahir i la d'abans d'ahir. Pot haver-hi una ínfima part a qui aquests adjectius els vinguin una mica grans, però això ha passat sempre i seguirà passant mentre la raça humana continuï poblant la terra.

Tots aquells que ens volen fer creure que els joves d'abans eren un model de virtuts i de civisme, sense excepcions,

no diuen la veritat o en el millor dels casos no saben que menteixen. Abans, com ara, hi havia una immensa majoria de joves correctes, actius i respectuosos, però també sortien de tant en tant alguns cigrons negres per confirmar la regla. I d'aquests cigrons també n'havien nascut, crescut i viscut a la nostra Vall i que havien fet actes més reprovables que el de practicar el *grafiti* embrutant parets, trencar contenidors o tirar jardineres al riu. Vagi una història com exemple.

Era la tarda del divendres 8 de setembre de 1843. Com cada any el poble de La Ral celebrava la seva Festa Major i com cada any hi havia ballades a la Plaça tocant a l'església de la Mare de Déu de Gràcia.

Hi havia concorregut gent de tot arreu, sobretot jovent amb la idea de passar-ho bé. En aquell temps les Festes Majors eren molt multitudinàries, fos perquè les distraccions anaven més escasses o a base del sistema jo et convido per Sant Patllari i tu em convides per Sant Martí, la gent hi acudia malgrat les distàncies que la gran majoria havien de fer a peu.

Fos perquè el vi els hagués pujat al cap, o perquè gaudien fent bretolades, mitja dotzena de joves de Camprodon que anaven proveïts de bastons, varen començar a buscar les pessigolles a nois i noies de la Ral i Sant Pau. Aquests, sobretot els nois, varen contestar a les provocacions. De les provocacions es va passar a les paraules majors i malsonants: –Que si els de Sant Pau sou una colla de...! –Que els de Camprodon no n'hi ha cap que...!

Semblaria que els desafiadors camprodonins es cansaren de les paraules gruixudes i posaren en moviment els garrots encara més gruixuts que portaven. Allò es va convertir en una batalla campal. Els músics van parar la dansa i a tot córrer varen abandonar la plaça per salvar el físic i els instruments. En veure que es parlava malament de Camprodon, amb un esperit de companyonia mal entès, altra gent de la Vila es varen ficar també a la batussa. Els garrots feien carnatge i més d'un santpauenc portava la seva empremta marcada al cap. Quan van veure que els de Camprodon tenien les de guanyar, joves

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Passeig Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

de Vilallonga i de Setcases varen entrar al costat dels perdedors. Tot i amb això, gràcies als bastons d'aquells cinc o sis camprodononins que havien provocat els aldarulls, la batalla continuava decantada cap el cantó dels de la Vila.

En adonar-se que la cosa anava malament pels seus, algú de La Ral va pujar al campanar i voltant les campanes al toc de «rebato» es va posar a cridar **«Mort als de Camprodon»**.

Tocar a «rebato» en aquell temps volia dir que tothom es mobilitzés amb les armes o eines punyents que tingués, per defensar el poble d'un enemic que s'acostava, fossin soldats estrangers, bandits o bandolers.

Automàticament la consigna féu efecte. Aviat sortiren alguns fusells, picasses, volants i forques. Amb l'aparició d'aquell armament, la retirada dels camprodonins, fins i tot de les dones i criatures que fins aquell moment havien estat testimonis passius de la lluita, fou instantània. Amb el suport d'un «cames ajudeu-me», sortiren de La Ral en la més desordenada de les retirades. Però els de Sant Pau i els de la Ral no en tingueren prou de fer-los fugir, volien venjar-se del joc de garrotades que havien rebut, i els varen empaitar tirant-los rocs i amb trets de fusell.

Planes amunt de Can Ralic els varen perseguir durant un quart d'hora llarg, amb el resultat de diversos contusionats i cinc ferits de bala, tres homes i dues dones.

En arribar a Camprodon i contar els fets, l'alcalde, l'Antoni Lacot, va ordenar a la Milícia Nacional degudament armada que s'arribés a la Ral a detenir totes les persones que veiessin amb armes de foc. Per altra part, en un llarg escrit explicava la seva versió dels fets, amb el certificat dels dos metges de la població, sobre l'estat dels ferits de bala i dels «nafrats» com deien en aquell temps, per pedres i altres objectes. A les 10 de la nit d'aquell mateix dia 8 de setembre sortia un correu extraordinari en direcció a Girona per lliurar aquell escrit a l'autoritat competent.

Quan la Milícia es va presentar a la Ral, tot estava en calma, i l'ordre més absolut regnava a la població. Ningú, però, sabia res de fusells. Fou l'endemà que el batlle de Sant Pau, en Josep Coll, també va enviar a Girona el seu comunicat en el qual assabentava a l'autoritat provincial que a més d'alguns «nafrats» hi havia dos ferits greus,

sobretot en Joan Castells, àlies «Liro» que tenia el cap mig esberlat d'una garrotada. Explicava al Governador que tots aquests ferits no havien pogut ser vistos pel metge i per tant no n'enviava els certificats de les seves xacres. Suplicava, a qui en tingués la competència, que donés les ordres oportunes perquè els dos únics metges que hi havia a la Vall i que residien a Camprodon es personessin a Sant Pau per fer les visites pertinents i estendre els papers necessaris.

Les dues versions dels alcaldes respectius s'assemblen com un ou a una castanya. Tot dos escombren cap a casa, culpant els altres i defensant el seus. La culpa sempre ha pesat molt i és carregosa de portar.

Ràpidament les autoritats polítiques i judicials es feren càrrec del cas. Aquell final de setembre i principis d'octubre es va emplenar de compareixences i

declaracions i es varen prendre mesures urgents. La primera, el decomís de totes les armes de foc de la Ral, als propietaris de les quals més tard se'ls va posar una multa. Malgrat que molts testimonis asseguraven que havien estat més els que dispararen, solament es van trobar quatre fusells. Després, la detenció dels cinc joves de Camprodon que des del principi va quedar clar que eren els principals culpables dels aldarulls. Es va ordenar la seva detenció preventiva però en Patllari del Palloll i en Rutó de la Bàrbara, segons les seves

famílies, des de l'endemà dels fets havien desaparegut, en Patllari Gananci i l'hereu de Can Xico Silvestre se n'havien anat a veremes a França i segurament no tornarien fins a la primavera i el cinquè, de cognom Bardí, no hi va haver manera de treure'n l'aigua clara i saber de qui es tractava perquè en aquells moments de Bardins a Camprodon n'hi havia un reguitzell. També es va amonestar amb una forta multa el jove de Vilallonga de Ter, en Manuel Huguet. Però aquí es digué que hi havia intervingut la política, feia solament tres anys que s'havia acabat la primera carlinada i el seu pare passava per ser el carlí més significat de la Vall. Els que se n'escaparen més bé foren la gent de Sant Pau i de la Ral, malgrat el seu toc de «rebato». Tot es va saldar amb diversos amonestats i petites sancions.

Per sort, els ferits van sanar perfectament i sense complicacions, encara que en «Liro» de Sant Pau va estar molt a prop d'anar-se'n a l'altre barri.

“la Caixa”

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Coordinat per Núria Mayà

Presentació del llibre i de l'exposició Terra Santa 2000

Josep Valls i Lluís Roura van presentar durant el mes d'abril i a la sala d'actes de l'ajuntament de Camprodon, el seu llibre Terra Santa any 2000. Per il·lustrar aquesta presentació els autors van mostrar diapositives dels diferents indrets on han ambientat l'obra.

D'altra banda i amb la finalitat d'il·lustrar millor aquesta nova obra literària, un dels seus autors Lluís Roura, va muntar una exposició que sota el mateix títol «Terra Santa any 2000» es podia visitar al museu Isaac Albéniz de Camprodon.

Desastrosus Circus porta el seu espectacle a Camprodon

La formació artística Desastrosus Circus va ser a Camprodon per oferir una excepcional funció que «sota la capa del cel» i a la plaça Santa Maria, va delectar a petits i grans. Durant més d'una hora, equilibris, jocs malabars i sobretot molt d'humor, a càrrec d'aquests grans actors de l'espectacle teatre-còmic. Una mostra d'art de molta qualitat que va fer que tot el públic, tant nens com adults, seguissin amb gran interès i entusiasme la funció, resistint la forta calor, fruit del sol d'estiu que va fer i amb moltes rialles.

Foto: Dani Codina.

El programa de Festa Major de Camprodon, acompanyat d'un trencaclosques

Aquest any, juntament amb el programa de festa major, els camprodonins han rebut un trencaclosques. Aquest passatemp reprodueix un quadre del pintor Roig, que va ser fet a principis del segle passat i mostra una imatge de l'època, amb un carrer València excepcional vist des dels Quatre cantons. Una pintura que avui ha adquirit un gran valor

tant sentimental com econòmic i que, com un joc, ara estarà a casa de tots els vilatans.

La festa, que va començar el dimecres 20 de juny amb dos sopars populars, es va allargar fins diumenge.

Dins dels actes més representatius destacaven: el dinar popular a la font, el divendres dia 22, el concert de Rock català, amb Lax'n'Busto, Glaucs i Entregirats pel dissabte dia 23 i una arrossada popular feta pel jovent el diumenge 24.

Amb tot, no hi van faltar sardanes i ball de festa major amenitzats per la cobla i orquestra Maravella.

La botiga al carrer

Com cada any, es va programar al mes de juliol una diada dedicada a la venda de tota mena d'articles a preus econòmics. Amb el nom de «la botiga al carrer» i durant tot el dia del diumenge 29 de juliol, els establiments de Camprodon van posar a la venda a l'exterior dels seus comerços molts dels seus productes a baix preu. Aquesta activitat dels botiguers de la Vila ha estat coordinada pel Patronat d'Iniciatives Econòmiques.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Una guia per recórrer la Vall de Camprodon a peu

La Mancomunitat de la Vall de Camprodon, ha publicat aquest estiu un recull de 28 rutes de senderisme per poder recórrer la Vall a peu.

De moment s'han recuperat 28 de les 53 rutes que s'oferiran abans d'acabar aquest any i que permetran als amants de la natura i sobretot de la muntanya, caminar per diferents camins que plegats sumen un total de més de 1000 km.

Amb el lema «Vall de Camprodon, l'experiència» la Mancomunitat vol fer redescobrir, als turistes o als visitants, una zona que gaudeix anualment d'una mitjana de 254 dies de sol i de 311 sense pluja i que compta amb moltes possibilitats en el seu entorn per a la pràctica d'esports, en aquest cas els recorreguts pedestres.

Aquest recull de rutes recuperades, obra de Joan Vila i Ventura Majada, permeten escollir diferents itineraris en funció de la dificultat, duració o desnivell escollit per cadascú.

D'altra banda, i amb la finalitat d'adaptar-se a les noves tecnologies, la Mancomunitat ha reservat un espai a internet que possibilita la consulta i l'extracció de dades sobre aquestes rutes. L'adreça electrònica és la següent: www.valldecamprodon.org.

1er. Concert de corals del segle XXI

El primer concert de corals d'aquest nou segle, organitzat per la coral del nostre poble, es va fer durant el mes de juliol, en concret el diumenge dia 29. L'escenari escollit per escoltar les veus de la coral Font del Fil, la Polifònica de Blanes i la coral Camprodon, en una actuació de gran qualitat, va ser el Monestir de Sant Pere. Des de les 7 de la tarda, els amants del cant coral van poder delectar-se amb un ampli ventall de peces interpretades per aquestes tres formacions.

Música de trobadors i òpera, dues de les novetats de la 16ena. edició del Festival Isaac Albéniz

La formació Turba Musici va ser l'encarregada d'obrir la 16ena. edició del Festival de música Isaac Albéniz de Camprodon. Aquest grup va oferir una audició de músiques de trobadors i de monestirs dels segles XII, XIII i XIV, com una de les novetats del festival d'enguany. L'altra novetat de la mostra va ser l'estrena del gènere d'òpera.

El preu dels concerts anava de les 1500 a les 2500 pessetes en funció de les característiques de l'actuació. Tot i això, i amb la finalitat de fomentar l'interès per la música dels més joves, per primer cop aquest any els alumnes de l'escola de música Isaac Albéniz de Camprodon tenien l'entrada gratuïta i els seus familiars es beneficiaven d'un descompte del 50%.

Finalment, i amb la intenció de donar a conèixer el programa d'actuacions i el perfil artístic dels músics i intèrprets convidats, es van habilitar dues adreces a internet: www.festivales.com/albenizcamprodon i www.elripolles.com/isaacalbeniz en les que es podia consultar tota la informació relativa al festival.

"Entender el arco iris", el llibre de Fe García

La camprodonina Fe García Cuadrado acaba de publicar el seu primer llibre. Amb el títol "Entender el arco iris" l'autora ens proposa un viatge pels diferents colors de l'arc iris i les emocions que darrera d'ell s'amaguen. En definitiva i tal com recull el llibre: "ens mostra els diferents colors que pren cada època de la nostra vida i que tot i que res és per res, i que tot val la pena". Fe García ha fet la presentació de la seva obra durant aquest mes de novembre a Barcelona, Camprodon i Madrid.

C/. Rios Rosas, 6, baixos
08006 BARCELONA

Tel. despatx:
93 211 18 77

Exposició de plantes i flors de Camprodon

Foto: Ferric Sánchez.

El monestir de Sant Pere va tornar a ser l'escenari d'una nova edició de l'exposició de plantes i flors de Camprodon, enguany la 21ena. A la mostra, cada any i participen homes i dones de totes les edats que, aportant una representació de les seves plantes i flors a l'exposició, formen part del concurs. Un certamen on, com a proves, es realitzava el

tradicional concurs de rams i centres florals que els seus participants elaboren al mateix monestir, i on un jurat qualificador premia la seva habilitat i bon gust en la combinació de plantes i flors.

Tornen els dilluns de la mainada

La regidoria de Cultura de l'ajuntament de Camprodon va dedicar novament els dilluns del mes d'agost als més menuts. Amb el títol, "Tornen els dilluns de la mainada", es van programar un seguit d'actuacions, cada dilluns, de temàtiques molt variades. El primer espectacle, va arribar de la mà del grup d'animació infantil La Companyia, que va oferir l'espectacle «Cercavila de Mar» i on es proposava de recórrer bona part dels carrers de Camprodon. El segon dilluns va estar dedicat a la música folk, el tercer al circ amb "rolacirc" de la companyia Tot Circ, un espectacle on tots els nens, i fins i tot algun pare, es convertien en protagonistes. I el darrer dilluns, al Casal camprodoní, la Pera Llimonera va portar l'humorística representació teatral "Llorenç de l'àvia".

Conferència sobre trastorns alimentaris

L'associació de dones de la Vall de Camprodon, l'ADVAC, va omplir la sala d'actes de l'Ajuntament amb motiu d'una xerrada col·loqui sobre els problemes alimentaris en els més joves. La conferència, a càrrec del Dr. Jaume Iglesias i Solà, portava per títol: «Els trastorns alimentaris dels adolescents» i va servir als assistents per conèixer més detalls i poder establir un diàleg sobre aquesta gran problemàtica que afecta a joves de tot el món.

Cants espirituals negres al monestir de Sant Pere

Per primer cop a la Vall, i al monestir de Sant Pere de Camprodon, es va poder escoltar una cantada a *capella* de temes espirituals negres. La formació Black Birds va ser l'encarregada d'amenitzar musicalment un espectacle excepcional, curiós i inèdit on la veu és convertida en l'element principal, el protagonista. Aquesta proposta, que va animar una de les nits d'aquest calorós estiu camprodoní, també va ser una iniciativa promoguda des de l'ADVAC amb el suport de l'ajuntament de Camprodon.

Novament sortides guiades a Camprodon

Per tercer any consecutiu, i des de l'oficina de turisme de l'ajuntament de Camprodon, s'han programat durant el passat mes d'agost les sortides guiades. Tots els dimarts s'oferia la ruta «Pels records d'Isaac Albéniz» i els dijous un passeig «Pel passat de Camprodon». Aquestes sortides eren al preu de 500 pessetes, inclosa l'entrada al museu la primera, i 300 pessetes la segona.

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLONI**

ELECTRODOMÈSTICS

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

Rècord de participació en la Festa de la Colònia i Cavallera

Com és habitual el primer cap de setmana d'octubre, enguany dies 6 i 7, la Colònia Estebanell i Cavallera celebren la festa gran. Un esdeveniment que va servir per conèixer la geganta filadora, "Remei" que, juntament amb quatre gegants més, conformen la colla de gegants del ZER de la Vall del Ter. Aquest any, fruit del bon temps, de l'acompanyament dels gegants i de l'atractiu programa d'actes, s'han batut rècords d'assistència i participació.

XXI Fira del dibuix i l'artesanía de Camprodon

Durant el primer diumenge del mes d'agost, i a la plaça Santa Maria de Camprodon, es va celebrar la XXI edició de la Fira del Dibuix i l'Artesanía. Una mostra que, enguany, va batre rècord de participació d'artistes. Per aquesta edició, l'oficina de turisme de l'ajuntament de Camprodon, va atendre més d'una vuitantena de peticions. Fet que constata un any més que aquesta mostra d'art o trobada d'artistes que, des de fa anys es realitza a l'aire lliure als peus del monestir, està plenament consolidada.

Teatre de Guerrilla amb "Teatre Total" a Camprodon

La formació teatral gironina Teatre de Guerrilla va ser aquest estiu a Camprodon per oferir una mostra del seu art i arrancar més d'un somriure al públic assistent. La formació teatral, amb Carles Xuriguera, Rafel Faixedas i Quim Masferrer com a protagonistes, van presentar l'obra «Teatre Total». Una peça on aquests artistes del *Clown* ens van proposar un viatge a través de l'humor i de la mà de dos comparses.

Un espectacle que va arribar durant el mes d'agost a Camprodon, promogut per un grup de joves que, amb el suport de l'Ajuntament, van voler ampliar l'oferta lúdica de la Vila i programar teatre.

D'altra banda, i per arrodonir el mateix cap de setmana en què actuava Teatre de Guerrilla, aquests mateixos joves van organitzar una «1a. Festa d'Estiu», amb música, projeccions de vídeo, performance i animació amb Gogo's a càrrec del DJ Enric Canadell.

El director de l'Escola de Música de Camprodon actua a Moscou

El director de l'escola de música, Jordi Palau, va anar a Moscou per participar en el II Festival de la Cultura

Iberoamericana de Rússia. Palau (flauta travessera), que formava duet amb el pianista rus Gennady Dzumbenko, van realitzar tres concerts i van enregistrar el seu primer CD al museu Glinka de Moscou. El duo Palau-Dzumbenko va oferir un repertori musical de compositors del segle XX i de contemporanis, tant russos com catalans.

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobilària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

Pau Navarro arriba a 7.400 metres d'alçada en un viatge ple d'anècdotes

Una altra veïna de Camprodon, Pau Navarro, va ser notícia i portada de diversos diaris gironins arran de les aventures que va viure per anar a fer un treball de fi de carrera al Nepal.

La Pau, estudiant d'enginyeria (especialitat en acústica), va apuntar-se a l'expedició femenina "Dones al Shisha Pagnma" (al Tíbet) per anar a realitzar un estudi d'audiometria i va acabar pujant a 7.400 metres d'alçada, quedant-se a un pas del cim per culpa d'unes condicions meteorològiques desfavorables. Una expedició que va marxar de Barcelona el 25 d'agost i que va tornar a casa un mes i mig més tard assabentant-se a Katmandú de l'atemptat de l'11 de setembre a Nova York i patint, en terres foranes, les conseqüències de l'inici de la guerra.

Per tot això, per pujar tan amunt, per realitzar l'estudi audiomètric, i per patir cancel·lacions, retards i canvis de vol, aquesta jove ha estat notícia.

Pau Navarro ha viscut una autèntica aventura, de la qual ara i un cop a casa, pot explicar-nos divertida i sense nervis ni pors, anècdotes i detalls. Amb tot, Navarro ja prepara un nou viatge per a fer un cim, potser el del Cho-Oyo, ja que s'ha quedat amb les ganes d'arribar a dalt de tot.

Actuació única d'Albert Pla a Camprodon

Després d'un llarg parèntesi musical, fruit de diversos problemes personals, el cantautor català Albert Pla va tornar a anar de gira musical i va fer parada a Camprodon. Un únic concert a la zona, que es va fer al Casal camprodoní i on, juntament amb Pla, van intervenir Diego Cortés a la guitarra fusió, i Ma. José, coneguda artísticament com Luna a la veu, percussió i dansa.

"Filles de Sara", el llibre de Sílvia Planas

La camprodonina Sílvia Planas, també redactora d'aquesta revista, ha publicat un llibre amb el títol Filles de Sara (llibres dels Quatre cantons) on les protagonistes són dones jueves. En aquest llibre, l'autora ens proposa endinsar-nos en un món, en

una cultura, i una religió, diferents, amb les històries d'unes dones que van viure al call de Girona. Uns relats imaginaris que a partir de documentació verídica reflecteixen situacions properes. La presentació d'aquest llibre es va fer el passat 3 de novembre a les 7 del vespre al Saló de Sessions de la Casa Consistorial i va anar a càrrec del filòleg Jordi Vilarodà, cap de cultura i espectacles del 9 Nou.

Observació astronòmica a Camprodon

El grup d'astronomia de Tiana va instal·lar el seu material al camp de futbol del Camprodon, per tal de poder oferir una vesprada dedicada a conèixer i observar estels i nebuloses.

El bon temps va acompanyar la celebració d'aquesta activitat a l'aire lliure que va començar amb una xerrada informativa sobre el cel i una posterior observació telescòpica. Es va poder veure: Mart, els estels Alibeu i Lyrae, els cúmuls estel·lars globular M13 i el doble de Perseu, la nebulosa anular de la Lira, la Nord-americana, la galàxia d'Andròmeda, l'Óssa Major i la Lluna en quart minvant.

972 74 08 71 - 629 03 15 82

Casal d'estiu al juliol i l'agost

L'Ajuntament va programar pels mesos de juliol i agost el Casal d'Estiu, un espai on enguany hi han participat de 20 a 24 nens/es al matí i uns 15 a la tarda i on també s'oferia servei de menjador que, ubicat a la Llar d'Infants del poble, ha estat utilitzat per 8-10 nens/es. Si bé la majoria de nens del Casal eren de la Vila, també hi havia estiuejants.

El Casal va començar amb tres monitores i degut a l'afluència de tants nens i nenes aviat es va creure convenient incorporar-n'hi una altra. Dins de les diferents activitats que s'oferien a diari destaquen: la piscina, els diferents tallers de manualitats, la descoberta de l'entorn amb sortides didàctiques i les visites a diferents centres o espais del poble.

9è. Concurs de pintura a Camprodon

Un total de 78 obres de diferents artistes es van presentar a la novena edició del concurs de pintura de Camprodon. El certamen, promogut per l'artista i pintor Josep Oliveres, es va celebrar com és habitual a la galeria Segle XXI de Camprodon. El jurat qualificador, format per gent de l'art, la cultura, periodistes i l'alcalde, va resoldre que el primer premi havia de ser per a Ramon Surroca, de Besalú, el segon, per a Cano, de l'Escala, el tercer, per a Robert Pujades, de Barcelona, i el quart per a Joan Jonquera, de Pareds del Vallès.

La tornada a l'escola

El passat 17 de setembre es va iniciar el nou curs escolar amb tot el que això representa. El retrobament amb els companys, l'estrena de material escolar i l'arribada de nous alumnes. Abraçades, crits i alegria en un dels dies més especials del calendari escolar, on els més impressionats sens dubte són els més menuts que, a banda de descobrir un nou espai, es converteixen al moment en petits més grans.

El nedador Jordi Pau, medalla de plata als Jocs del Mediterrani

El nedador de Beget, Jordi Pau, va obtenir la medalla de plata en la categoria de 200 m. papallona dels Jocs del Mediterrani celebrats a Tunis. A part de la medalla, Pau, també va aconseguir igualar el rècord estatal d'aquesta categoria. El nedador begetí, que s'està preparant per participar en els campionats d'Europa d'Anvers, Berlín, i el campionat del món de Moscou, espera poder competir als Jocs Olímpics d'Atenes del 2004 i als mundials de Barcelona previstos pel 2003. Aquest esportista, que ha estat felicitat pel consistori camprodoní, també ha rebut la felicitació del President del Govern, José Mª Aznar, del director general d'Esports, Guillermo J. Jiménez Ramos i del conseller Pere Macies, d'entre d'altres. Una felicitació que també fem extensiva des d'aquestes pàgines animant i encoratjant Jordi Pau a superar-se encara més dia a dia.

**FINQUES
CAMPRODON**

*Administració, compra i venda de finques
Assessorament fiscal, laboral i jurídic
Assegurances*

Carrer València, 43 • 17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. i Fax: 972 74 02 52 • Tel. mòbil: 609 43 96 06

Estrenem un nou espai al Camp Rodó: **EL RACÓ DEL TEMPS**

Vol ser això, un racó per a la gent que ens agrada tot el que fa referència a la meteorologia. Ens agradaria convertir-lo en un espai obert a la participació de tothom. Crítiques i alabances seran igual de benvingudes. Ho agraïrem si ens feu arribar col.laboracions vostres: fotos, dades meteorològiques, opinions, refranys que facin referència al temps... etc.

Ens agradaria incloure en aquesta secció les dades meteorològiques de tots els pobles que formem la nostra Vall. Per tant, des del Camp Rodó, animem a qui participi d'aquesta afició a muntar el seu propi observatori. Si cal, ens oferim a assessorar a qui ho demani.

Finalment dir-vos que aquest espai inclourà dos apartats: el primer tractarà de climatologia, és a dir, el resum de dades registrades en el període comprès entre cada número del Camp Rodó i un comentari.

La segona part estarà més dedicada a la divulgació de coneixements bàsics de temes de meteorologia.

Comentari

Seguim amb la sequera que arrosseguem des fa ja uns quants anys. No es tracta d'una sequera extrema ja que encara al llarg d'aquest estiu i gràcies a algunes pluges i ruixats que han anat caient, sobretot el mes de maig, els nostres prats i boscos han mantingut la verdor. Però els rius, tant el Ter com el Ritort, ja fa massa temps que no experimenten cap crescuda important; només cal fixar-nos en la quantitat de vegetació (matolls, arbres i brossa) que hi ha per les seves voreres. Convindria que una bona riuada fes net. Per altra banda, les nostres fonts no s'han eixugat però si que el seu cabal ha baixat força. Esperem que aquesta tardor ens visiti alguna llevantada com les que ens tenia acostumats vint anys enrere.

Pel que fa a temperatures, hem tingut un hivern molt suau (només un o dos dies el termòmetre va baixar per sota dels -7°) i l'estiu ha estat força càlid, amb màximes continuades fregant els 30° .

La tardor se'ns ha presentat de sobte i el dia 18 de setembre, quan una setmana abans encara registràvem temperatures d'estiu, ja ens vam llevar amb els nostres prats blancs de gelada.

CLIMATOLOGIA

	Camprodon (Observatori Municipal)			Sant Pau de Segúries (Estació Meteorològica INM)		
	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²
Gener	22,2°	-5,1°	74	15°	-7°	83,2
Febrer	21,9°	-5,8°	10,8	17°	-8°	23,1
Març	25,1°	-6,2°	70,4	24,1°	-7,1°	63,9
Abril	21,3°	-3,4°	62	21,6°	-4,6°	64,5
Maig	32°	-1,6°	111,6	28,5°	0°	134,4
Juny	32,2°	3,3°	59,8	30,7°	5°	55,7
Juliol	33,7°	3,3°	89,4	31,6°	5,5°	80,5
Agost	33,7°	7,4°	35,8	32,8°	9,5°	56,9
	Total... 513,8 l/m ²			Total... 562,2 l/m ²		

Can Jan
Restaurant

Sant Roc, 10
Tel. 972 13 04 07 - Fax 972 74 02 89
17867 Camprodon
e-mail: canjan@jet.es

CONEGUEM... L'observatori

Avui dia, la meteorologia s'ha convertit en un tema que interessa gairebé a tothom. Així doncs, no és estrany que molta gent s'hagi preocupat de muntar-se el seu propi observatori o pensi fer-ho.

A l'hora de muntar un observatori meteorològic cal tenir en compte unes quantes normes ben senzilles a fi que les dades que registrem no es vegin influenciades per efectes com poden ser una paret reescalfada pel sol, l'ombra d'un arbre, etc.

Per mesurar la temperatura cal disposar d'un terreny obert, si és possible amb gespa perquè no es reescalfi massa el terra. Si no disposem de terreny, una terrassa ben ventilada també pot servir. En aquest espai hi

col·locarem la gàbia meteorològica (una mena de caseta de fusta amb persianes que permet una bona ventilació i priva la radiació solar) que podem comprar bona i feta o fer-nos-la nosaltres mateixos. Una volta instal·lada la gàbia, col·locarem els termòmetres de màxima i de mínima en el seu interior de forma que quedin situats, aproximadament, a una alçada d'un metre i mig del terra.

Hi podem col·locar, també, el sigròmetre per mesurar la humitat ambiental.

L'aparell per mesurar la quantitat de pluja recollida, el pluviòmetre, l'instal·larem en un lloc on no hi hagi cap obstacle que dificulti la recollida total de la precipitació i de forma que la seva boca també es trobi a una alçada sobre el terra d'un metre i mig.

Tant la gàbia com el pal que aguanta el pluviòmetre es recomana que estiguin pintats de blanc per evitar els efectes del sol.

Finalment, per completar un observatori amb els elements més importants, ens faltaria instal·lar un anemòmetre, que registra la velocitat del vent i un penell que n'indica la direcció. Lògicament aquests dos elements han d'estar situats en un lloc alt i lliure d'obstacles.

Una altra dada important és la pressió atmosfèrica; aquesta dada la mesura el baròmetre, aparell que podem tenir instal·lat perfectament a l'interior de casa, al menjador, passadís, despatx, etc., ja que la pressió és la mateixa dins que fora.

Hi ha molts altres aparells, com ara, l'heliògraf, que mesura les hores de sol, el barògraf, per a la pressió atmosfèrica registrada en banda, etc.

De tots aquests aparells i d'altres, en parlarem amb més detall en propers números del Camp Rodó.

Estació meteorològica.

Joan Solà

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
Economista

FISCAL
LABORAL
MERCANTIL
COMPTABILITAT

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felça», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

La Vall de Camprodon, una comarca

Una de les millors notícies que hi ha hagut durant l'any 2001 per a la Vall de Camprodon ha estat l'anomenat Informe Roca.

L'Informe Roca és un treball realitzat per un grup d'experts en divisió territorial per encàrrec del Parlament de Catalunya. És un treball allunyat de les picabaralles i interessos dels partits. El coordinador de l'equip ha estat en Miquel Roca, persona de vàlua prou reconeguda. L'informe engloba la totalitat de la divisió territorial, des dels mateixos ajuntaments, fins les divisions electorals de Catalunya dins l'Estat espanyol, passant per les comarques.

El punt més polèmic de l'informe ha estat la proposta d'augmentar la talla mínima dels ajuntaments, proposta per la qual sembla que no hi haurà consens polític i que per tant difícilment anirà endavant. Però el punt més important per nosaltres ha estat la proposta que la Vall de Camprodon esdevingui comarca pròpia.

Hem de considerar la proposta com un excés d'imaginació? Ben segur que no. La Vall de Camprodon, que comença a Sant Pau de Segúries, està formada per la vall alta del Ter, a Setcases, i per la vall del Ritort, a Molló. La unitat física i humana que constitueixen, ha estat reconeguda des de sempre. Hom ja troba la vegueria de Camprodon a partir de les vegueries de 1304, en el mapa d'Aparici i, finalment, la seva personalitat fou reconeguda per la ponència que va realitzar la primera divisió comarcal de Catalunya l'any 1932: figura al mapa comarcal (primera pregunta de l'enquesta que servia per realitzar el treball) i al mapa d'àrees de mercats (resposta a la segona pregunta de l'enquesta). Complia, llavors, les dues condicions per a ser comarca.

En el moment de realitzar la proposta de divisió comarcal del 1932 la Vall de Camprodon fou una àrea permanent de dubtes sobre la seva inclusió a la Garrotxa, al Ripollès, o sobre si deixar-la sola.

Per bé que la incorporació de la Vall de Camprodon al Ripollès ha mig funcionat, és evident que aquesta inclusió no ha debilitat els lligams humans amb la Garrotxa i la seva relació constant amb Olot. La moderna annexió de terres garrotxines (Rocabruna,

Beget) al municipi de Camprodon i el mateix túnel de Collabós no han fet més que reconèixer una tendència històrica.

Altrament, durant 50 anys l'estructura socioeconòmica de la Vall de Camprodon i la del Ripollès han estat semblants. Era una estructura ramadera i industrial. A partir dels anys 90 aquesta estructura deixa de ser així a la Vall de Camprodon per la pèrdua de la totalitat del teixit industrial, canviant-lo per teixit terciari, englobant-hi el turisme i la construcció. Així, el distanciament amb Ripoll és avui cada cop més notori. L'any 1978, va ser constituïda la Mancomunitat de la Vall de Camprodon per fer front a serveis propis del veïnatge de la vall que difícilment es podien executar des de la comarca del Ripollès. Amb l'establiment del Consell Comarcal, algunes d'aquestes competències, com les escombraries, varen passar de la mancomunitat a la comarca.

Afegim-hi fets objectivament potents, com el túnel de Collabós, o el proper asfaltat de la carretera de Beget a Oix. O encara, les connexions de les cases de Monars i de la Vall del Bac (fins l'Hostal) amb els serveis, el turisme i el mercat de la Vall de Camprodon. Tot plegat fa que el distanciament amb Ripoll i l'apropament amb la Garrotxa siguin cada cop més importants.

La proposta de l'Informe Roca que la Vall de Camprodon esdevingui comarca pròpia és, doncs, una ocasió històrica per a la seva recol·locació en el territori

Foto: Boi.

C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

català. És també una manera d'augmentar la riquesa de la Vall, amb el direccionament correcte de les inversions de l'Estat i de la Generalitat (infraestructures, turisme) i amb l'augment automàtic de puixança que significa ser comarca (consell comarcal, agricultura, institut, biblioteca...). Les inversions a la Vall de Núria poden ser una font de riquesa per la Vall de Ribes, àdhuc per Ripoll, però no ho són per la Vall de Camprodon. Doncs bé, és on han anat a parar la major part de les inversions lligades a infraestructures turístiques a la comarca del Ripollès. També és la millor forma de donar a conèixer el nostre primer valor comercial "La Vall de Camprodon", igual que ho fa la Vall d'Aran. Cal tenir present que un

minut a televisió té un cost de 600.000 pessetes, i l'aparició del nom Vall de Camprodon via notícies seria automàtic.

És important, doncs, prendre consciència que tenim davant una oportunitat com mai ha existit per desenvolupar la riquesa de la nostra vall. I davant això no es pot prendre una posició passiva. S'ha d'actuar fent veure que és una proposta que ens agrada, més encara, que la necessitem pel correcte desenvolupament d'aquest procés que fem i que ha de convertir la Vall de Camprodon en un espai turístic de nivell. No fer-ho és deixar el camí lliure als que estan en contra d'aquest procés.

Martí Magret i Joan Vila

Caos i Certesa

El món sembla perdut en un entramat nebulós d'arguments contraris, tots aparentment vàlids i alhora parcials, insuficients. Com triar? De què parlar? Què s'ha de dir? L'11 de setembre. Al cinema de Camprodon s'hi podia veure Pearl Harbour, poques hores després de la tragèdia de Manhattan. No suportó l'antiamericanisme roent i ranci. M'ha admirat la manera com ha reaccionat el poble nord-americà a la desgràcia, el seu valor, el seu patriotisme, la seva unió. Fins i tot un *progre* com Woody Allen reconeix el tacte i la ponderació amb què actua Bush i recorda com per als nord-americans és tan important la defensa de la seguretat de les persones com la preocupació pels drets civils, per les vides humanes. I que la reacció, no ha estat, de moment, una venjança estil cowboy, sinó un ús de la força estudiat, consultat, debatut al màxim. Volen, naturalment, prevenir mals majors. Quan llegiu això, esperem que hagi estat així. Per què sempre hem de mirar les accions dels nord-americans amb distància suficient, amb sospita, com si fossin uns bàrbars sense cervell? Militarisme és equivalent a feixisme? Des de quan? Els valors de la civilització que defensen, amb tants errors com es vulgui —el suport injust a Israel—, són els valors nostres, universals, que en diuen, els de la humanitat. El món, sí, és un viver cruel i inhòspit. Hi ha pobresa, una opulència insultant davant la inanició, riquesa per

redistribuir, hi ha injustícia però mai no es pot justificar, crec, un atac salvatge com aquest.

Hi ha altres imatges que colpeixen i em fan canviar el pensament. Els afganesos que fugen esperverats d'un atac anunciat profusament. El sofriment civil causat ja simplement per un espectacular desplegament militar. Els innocents, reprimits pels talibans —ni bíblies ni alcorans poden ser utilitzats com a manuals d'operacions—, són els que reben doblement. El seu sofriment ens importa menys? Actuant s'empitjoren les coses? És millor no moure's? Es pot moure un pel món sense fer mal? I si es fa mal serà per un bé superior, com, per exemple, l'enderrocament d'un règim tronat i dictatorial?

El món sembla dividit entre els sentimentals, afectats per la culpa, que intenten comprendre les causes de l'horror, explicar-se les arrels, i els que reaccionen instintivament tornant-s'hi, els qui volen una mà dura que aniquili l'enemic real sense contemplacions. Els primers pequen segurament per benintencionats i cànids. Els segons, per eixuts i irreflexius. Al cap i a la fi, més enllà de discursos i reflexions políticament correctes, si som sincers amb nosaltres mateixos, pensarem que tot es redueix a la supervivència, i ningú no vol un atac químic o nuclear a la seva plaça. La gent vol pau i seguretat. Sobretot a prop de casa. Aquest pensament em convenç. Però és egoista.

Cafè-Bar

 mòbil: 608 64 53 44

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

L'egoisme és una lacra del nostre avenç? Els qui tenen menys sovint són capaços d'una generositat que fa caure la cara de vergonya als més benestants. L'excés material corromp. Ho veiem cada dia. Acabem la divagació. Davant la confusió i el caos, la tardor arriba. El cicle no s'atura. És un miracle renovat. La natura ens dóna el sentit de permanença en el canvi. El seu ordre ens guia. Ens envaïex sens falta l'explosió fabulosa de colors, els vermells de foc que contemplarem mossegant una castanya flonja i torrada, una mica de boniato que es desfà i un got de por o vi

dolç, sàvia de la terra. El recolliment humil de l'hivern. El paisatge mor per renéixer. El paisatge humà també canvia, es renova. Per Tots Sants recordarem els que se n'han anat per sempre. Els de més a prop. Els més joves ni tan sols els hauran conegut. Mai no sabran que durant molts anys rere el taulell del Bar la Parra va haver-hi un matrimoni... El temps corre i deteriora. Aquesta és l'única, elemental certesa.

Manel Guitart

Species

De petit, recordo que em podia passar hores encantat mirant les estrelles, intentant veure més enllà d'aquelles clarors gairebé irreal. La cosa va anar perdent amb el descobriment de l'univers de la masturbació, però puc afirmar que amb les seves intermitències sempre he tingut present tota aquesta història de la vida extraterrestre. En aquest article vull reflectir unes quantes impressions personals sobre el tema.

D'entrada, quan pensem en possibles formes de vida extraterrestre ens ve directament al cap la imatge de l'amic barbut amb casc i ales de Flash Gordon, aquella mena d'esportista d'elit de l'espai, com en Figo. Quan ho rumiem una mica més, però, ens adonem que s'han vist molt pocs vikings voladors últimament pel carrer, fet que ens impulsa a descartar la gran majoria de prefiguracions establertes en dissabte passades les tres de la nit i a centrar-nos en les informacions obtingudes en el decurs de la setmana laboral. Considerat aquest aspecte de tot examen mínimament seriós, seguidament faré un recompte dels contactes amb cultures extraterrestres que hem experimentat en la nostra incipient aventura espacial, tal com està acceptat per la major part de la comunitat científica. A la lluna ja vam anar-hi i hi vam trobar molta sorra. Bon lloc per fer quatre salts, encara que mal comunicat i un pèl car. Fi de la qüestió.

D'acord, és veritat que l'infinit no s'acaba a la lluna, i que està a rebentar de planetes possiblement a rebentar a la vegada de bestioles amb ganes de ser descobertes per nosaltres. Davant d'aquesta situació tan colpidora, seguint sempre amb la tònica que més defineix l'esperit humà, ens hem de plantejar el següent: tenim ganes de descobrir encara més animals?

No és que vulgui reivindicar les espècies del país, però si es tracta de descobrir animals aquí mateix tenim un sac de bèsties que si no són extraterrestres és com si ho fossin, perquè no les ha vist mai ningú. Pensem que no és impossible que l'últim individu d'una espècie desconeguda de mosquits s'acabi de morir sense haver pogut tastar sang humana. I nosaltres aquí, paim tranquil·lament el conill que hem menjat per dinar amb la família...

Hi ha qui podria dir que no vaig sobrat de passió quan m'encaro amb la possibilitat que no estiguem sols. Reconec que la meua sensibilitat davant de la hipotètica troballa de dinosaures o de foques blaves en una galàxia molt i molt llunyana és relativa; tanmateix, puc assegurar que s'aguditza davant de l'expectativa de xocar de ple amb un virus brutal que ens mati d'una vegada a tots. Tot i això, no vull semblar estrany, i què collons, si hem d'anar a descobrir, anem a descobrir!

Arribats a aquest punt, un altre petit detall em passa com aquell qui res per la ment: tot això qui ho ha de pagar? Noto com un sentiment general que, com que aquest assumpte de l'espai sideral ens ateny a tots els habitants del planeta, tots hem de mirar de contribuir amb el que bonament puguem per tal de tirar la màquina endavant. Si és així, vull destacar l'esforç més que encomiable que estan demostrant dia a dia els nens que tenen feina a les mines.

Ja acabo aquest article sobre el medi ambient, i com no podria ser d'una altra manera, ho faré fent una crida per la conservació de l'univers i pel respecte cap als costums dels aliens que han de conviure amb nosaltres. Pel que fa a Terra 1, espero amb impaciència l'adveniment d'una bona onada d'ecologisme retroactiu: això és, aixecar les carreteres i emplenar-ho tot de llops.

E.T.

Ploma Convidada

Dels estiuers descobríem i apreníem coses (bones i dolentes). Gràcies als germans Auguet, la Carlota, l'Alfonso i la Cristina, vàrem saber que existien els vegetarians. Ara, la Carlota sembla que ja no ho és, però sospitem que encara (per exemple a l'hora de fer aquest escrit en què tot són lloances a Camprodon) li duren els efectes secundaris provocats pel fet d'haver practicat la dieta vegetariana. En qualsevol cas, poca broma, la Carlota actualment és Catedràtica d'Escola Universitària al Departament de Física Aplicada de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Hola, estimat Camprodon, et vull escriure aquesta carta per dir-te tot el que porto a dins i mai t'he dit. Camprodon, amor meu, deixa'm dir-te per què t'estimo tant. Tu ets les muntanyes i la vall, tu ets els rius i les fonts, tu ets la pluja i el verd, però tu ets, més que res i sobretot, la teva gent. La teva gent, que et dóna vida i ens obre el cor a tothom, ens acull a tots sense diferències, i ens deixa gaudir dels teus màgics indrets.

Camprodon, estimat meu, deixa'm dir-te quina és la teva màgia. Tu ets la paraula i la música, tu ets les llengües i la Sardana —«la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan»— tu ets la conjugació de la joventut i la saviesa, a través de les diferents generacions. Gent meravellosa que és capaç d'unir-se per fer coses tan admirables com la reconstrucció de Sant Antoni, la realització d'aquesta revista, i moltes coses més.

El meu pare venia de jove, va rodar el món i va voler tornar a Camprodon per donar-nos també l'oportunitat, als seus fills, de viure aquesta màgia. Vaig començar a venir als 14 anys i tu, Camprodon, vas veure forjar el meu futur, estiu darrera estiu. Quan vaig arribar al futur, les circumstàncies van fer que deixés de venir assíduament. Vaig passar a venir esporàdicament,

just com per fer el seguiment del teu creixement, la teva evolució i les teves millores. I aquest estiu les circumstàncies han fet que jo pogués tornar, i vaig voler tornar, també per fer-ne gaudir la meua filla. He tornat amb tota la meua essència més natural, esperant sentir-me en família. I he vist que, no solament no m'has defraudat, sinó que he comprovat que els lligams que havia establert amb els teus des de fa 30 anys, han sobreviscut al pas del temps, forts i fermes, i m'has acollit com sempre, com un dels teus, fent-me sentir com part de tu.

Camprodon, amic meu, deixa'm dir-te gràcies per tot el que m'has fet viure i sentir, i perquè m'has rebut com si mai hagués faltat a la nostra cita de cada any.

Carlota E. Auguet i Sangrà

OFERTA DE TREBALL

Es precisa dependenta per a propera obertura de botiga de roba infantil a Camprodon.

Interessades poseu-vos en contacte amb **Ràdio Camprodon** al **972 - 74 03 72** o bé adreceu els vostres currículums a l'emissora.

Saps on és?

El concurs del **Camp Rodó**

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!! Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o video, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

Revista **Camp Rodó** • Concurs **Saps on és?**
Ajuntament de Camprodon • Plaça d'Espanya, 1 • 17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

- 1.- Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
- 2.- La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:

Premi Desert

i la resposta correcta és:

ANGELET ESSLÉSIA DE BEGET

Moviment Demogràfic

Si voleu incloure dades demogràfiques familiars, a les quals no tenim accés, podeu enviar-nos-les a la redacció.

NAIXEMENTS:

IGNASI RAMON JUANOLA, Fill de Pere i de Teresa	17/05/2001
JÚLIA VILARRASA PUIGDOMÈNECH, Filla de Pau i de Montse	27/06/2001
ERIC SÁNCHEZ FERNÁNDEZ, Fill de Andrés i d'Aurea	22/07/2001
ESTHER MARTRET COMPANYY, Filla de Juan Alberto i d'Anna	26/07/2001
MARIA SERRA PLANA, Filla de Juan Ignacio i d'Ana Isabel	22/07/2001
AINA ÁLVAREZ BELLIDO, Filla d'Aurelio i de Mónica	29/08/2001
ANDREA SANEIRO MAES, Filla de Juan i de Gisele	28/09/2001
LUZ JADOULLE SIMON, Filla de Frederic i de Axelle	22/09/2001
VÍCTOR TESO SALINERO, Fill de Francisco Javier i Ma. Teresa	05/10/2001
XÈNIA GONZÁLEZ I SALA, Filla d'Alfonso i Ma. Rosa	21/10/2001

JOSEP JUNCÀ FEIXAS, nat. a Camprodon amb	
MONTserrat TORRENT VILANOVA, nat. a Vilallonga de Ter	16/09/2001
FRANCESC D'ASSÍS CONDOMINES MUÑIZ, nat. a Barcelona amb	
NATALIA CAROZ PUIGMAL, nat. a Barcelona	29/09/2001
JOSEP RIGAT JUNCÀ, nat. a Camprodon amb	
GLORIA MELCON MUNDELA, nat. a Barcelona	29/09/2001
JOAN VILA COMA, nat. a Llanars amb	
ARPANA PRADHAN, nat. a Nepal	20/10/2001
JORGE SOTO MONTALVO, nat. a Camprodon amb	
MARTA NÚRIA YAGÜEZ LLADÓ, nat. a Barcelona	09/11/2001

MATRIMONIS

JUAN RAFAEL GÁLVEZ MÁRQUEZ, nat. a Sta. Coloma Gramenet amb	
MARTHA CECILIA CAMAHO ESTEVAN, nat. a Colombia	02/06/2001
JUAN MANUEL VEGA HEREDIA, nat. a Sabadell amb	
ESTER CANOVAS MARES, nat. a Martorell	13/07/2001
JUAN NARANJO SANTOS, nat. a Barcelona amb	
ALEJANDRA BANASET SEGARRA, nat. a Barcelona	07/09/2001
SERGI MESAS LLAMAS, nat. a Camprodon amb	
GRISELDA CARRILO CORTES, nat. a Sant Joan Abadeses	01/09/2001
JORDI VILA BADOSA, nat. a Vic amb	
SÍLVIA VILALTA AULINAS, nat. a Sant. Pau de Segúries	09/09/2001
CARLES LLORENS VILA, nat. a Còrdova amb	
CLAUDIA PUJOL DEVESA, nat. a Olot	11/09/2001

DEFUNCIONS

LUIS FORT RAMIS, nat. a Maià de Montcal, 91 anys	14/07/2001
BARTOLOMÉ SITJÀ DESCAMPS, nat. a Beget, 87 anys	27/07/2001
JOSE TRIADÚ JUNCÀ, nat. a Llanars, 84 anys	15/08/2001
JUAN VILA VILA, nat. a Camprodon, 63 anys	28/08/2001
CONSUELO PUIGMAL COMA, nat. a Beget, 88 anys	15/09/2001
MARIA PLANELLA NAVARRO, nat. a Badalona, 75 anys	16/09/2001
ENGRACIA VILA BASAGAÑAS, nat. a La Vall de Bianya, 86 anys	18/09/2001
ELVIRA BLANCO DE ALBA PAGÉS, nat. a Camprodon, 77 anys	22/09/2001
CARMEN MALE PEYTIVÍ, 80 anys	22/09/2001
ISIDRE SOLER PAIRÓ, 80 anys	08/10/2001
M. TERESA VILA PAGÈS, 81 anys	12/10/2001
MARIA TOMÀS GELABERT, 78 anys	13/10/2001
RAMON PUJOL-GALCERÁN CASABÓ, nat. a Olot, 69 anys	10/10/2001

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu del *Camp Rodó* (vegeu requadre).

És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Revista **Camp Rodó**
Secció **Cartes al Director**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

Per manca d'espai, *Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari. Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut. El *Camp Rodó* agraeix les col·laboracions dels seus lectors.

CARTA DE FELICITACIÓ PER A LES MONITORES DEL CASAL D'ESTIU

Serveixin aquestes quatre ratlles per expressar l'agraïment i la satisfacció del col·lectiu de pares que aquests juliol/agost hem portat els nostres fills a l'escola d'estiu municipal.

Serietat, responsabilitat i simpatia, són els adjectius que millor s'escauen per definir el grup de monitores que aquest any han dirigit, i per cert, amb molt bon gust i èxit, el Casal d'estiu.

D'aquest bon funcionament cal destacar-ne l'organització i la programació d'activitats setmanals, molt diferents,

que han aconseguit divertir i entretenir als nostres fills fins al punt de fer-los estar desitjosos, cada matí, d'anar al Casalet.

Així doncs, **FELICITATS** per haver sabut passar l'estiu divertint, entretenant i atenent als nostres fills de la millor manera que es pot fer, amb jocs, sortides, manualitats i sobretot amb molt d'afecte.

Ariadna, Anna, Lupita i Eva, sincerament enhorabona per aquesta feina tan ben feta, **GRÀCIES I FINS L'ANY QUE VE.**

Signat: Pares dels nens del Casal d'estiu 2.001.

Com a lectora de la revista CAMP RODÓ, que tant m'agrada llegir i conèixer a través d'ella informació completa de la NOSTRA VALL, i com no, de la nostra Vila i dels seus personatges passats i presents, la més sincera felicitació a tot l'equip, per la gran tasca que desinteressadament desenvolupen.

Llegint el darrer número, l'11, m'adono d'una informació que no és la correcta, ja que a la plana 31 fan constar que L'ADMINISTRACIÓ DE LOTERIA DE CAMPRODON, reparteix 120 milions de pessetes en vendre 60 bitllets del número 22.419 del sorteig de NADAL, del passat 22 de desembre. No és així, el bitllet de loteria és un full o SÈRIE, que es compona de 10 DÈCIMS. En els sorteigs normals, és a dir, els de cada setmana, la tirada és de 100.000 números i cada número té 10 fulls o sèries. És el cas d'aquest 22.419, que va

sortir agraciats amb el 2º premi el dia 23 de gener del 1999 i li van tocar 2.000.000 de ptes. cada dècim, no pas pel sorteig de NADAL. Referent a aquest darrer, sí que vaig tenir el goig de veure com al número 03.088, del qual se'n van vendre 20 sèries li va tocar el 4rt. premi i per tant 600.000.000 ptes. (sis-cents milions) dels que 360 varen ser per la Germandat de Sant Pau de Segúries, que varen fer participacions de 500 pessetes cada una i que varen valer mig milió per papereta; la resta, 240 milions de pessetes, varen ser venuts per finestra a la meua botiga, i a cada dècim de 3000 ptes. li van correspondre tres milions. És a dir, 1000 pessetes per cada pesseta jugada. Va ser una gran satisfacció veure les cares d'alegria de tanta gent.

Dolors Picart Carbonell

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

València, 2
17867 CAMPRODON

Tel. i Fax 972 74 10 94

Amic e Amat

Normalment, els amics solen representar allò que ens agradaria ser i no som, i allò que no ens agrada ser i, malauradament, som. Els amics són això: l'altre cantó d'un mirall on s'hi reflecteixen tots els nostres desigs i obsessions; i on, per molt que vulguis amagar-te'n, s'hi veuen tots els nostres defectes. Absolutament tots.

Després de pensar-hi una estona, he arribat a la conclusió que sobretot hi ha dos tipus d'amistat: La més habitual i comuna, la podríem anomenar «amistat recíproca», i és aquella que es nodreix indistintament de l'interès i la necessitat de les dues parts que la formen. L'altre tipus d'amistat, jo li diria «amistat unidireccional», o sigui, aquella que només sobreviu de l'interès i la necessitat d'una de les parts, mentre l'altra no se n'adona o, senzillament, fa veure que no se n'adona. Cal afegir que aquesta amistat es basa en la paciència i és més fràgil del que hom es pensa.

Finalment, hi hauria un possible

tercer tipus d'amistat: aquella que no es basaria en cap mena d'interès o necessitat per part de cap dels dos membres. Però després de pensar-hi una estona més llarga, he arribat a la conclusió que no existeix.

Doncs bé, jo tinc una amistat que no sé si és *recíproca* o *unidireccional*, sobretot, perquè l'altra part afectada -l'amic- és l'esperit de la contradicció.

La meua amistat és capaç de ser comunista sense ser-ho. De ser nacionalista però, al mateix temps, creure - com diu en Boadella - que això del nacionalisme és com un pet que només agrada al qui se'l tira. La meua amistat és capaç de ser religiosa, sense anar a missa. De criticar els capellans però aconseguir que aquests li donin la raó. De ser de Camprodon sense viure-hi. De ser amic meu, sense telefonar-me mai.

La meua amistat és capaç de parlar en castellà amb els Mossos d'Esquadra i, poc després, fer veure que no entén l'espanyol davant

d'un Guàrdia Civil d'ascendència gallega. Ella és així, un *Enfant terrible* de mitjana edat. Una provocació constant. Un amant de la contradicció no només per l'acte de portar la contrària sinó per l'art de provocar la vida.

Posem un exemple que ens toca de més a la vora: si cal defensar la creació d'una comarca a Camprodon, la meua amistat serà capaç de convèncer a tothom que cal donar més poder als ajuntaments i, poca estona després, sol·licitar als que manen que facin el favor de crear una organització *supramunicipal* que s'encarregui d'organitzar i de vendre la bona imatge de la futura comarca. Té raó en les dues coses, per això l'admiro. La meua amistat no se'm morirà mai. Com va dir l'Aznar sobre el Sr. Rato (dos amics que practiquen una amistat de tipus recíproc) «*Al Señor Ministro le veo bien, y si me apuran, les diré que muy bien.*»

Doncs bé, a la meua amistat la veig bé, fins i tot diria que la veig molt bé.

Oriol Molas

construccions

FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els

Roures

Avda. El Mariner, 34-36
Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

HOTEL****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Solneu

*Venda de cases
i apartaments*

Promotor: Joaquim Silva

Visiti'ns:

c/ València, 31 • 17867 Camprodon
Tel. 972 74 10 77 • Tel. mòbil 608 99 76 97

Noves vivendes a Molló.

**El que estaves esperant!
El nou gran supermercat a Camprodon.**

PROPERA OBERTURA

C/ Freixenet, 48 - CAMPRODON

ESCLAT